200561

UNIVERSAL
LIBRARY
OU_200561
UNIVERSAL
LIBRARY

||ಹರಿಃಓಂ||

ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸನ್ನ ॥ ಮಧ್ವರಾಜಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥

ಶೃಣ್ವನ್‌ಗೃಣನ್‌ಸಂಸ್ಮರಯಂಶ್ಚಚಿಂತಯನ್ ।
ನಾಮಾನಿರೂಪಾಣಿಚಮಂಗಲಾನಿತೇ॥
ಕ್ರಿಯಾಸುಯಸ್ತ್ವಚ್ಚರಣಾರವಿಂದಯೋಃ ।
ಆವಿಷ್ಟಚಿತ್ತೋನಭವಾಯಕಲ್ಪತೇ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರು, ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನ ಮಾಲಾ.

ಪ್ರಥಮಪುಷ್ಪ ೧

೧ ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ದನ ಕಥಾ. ೩ ಬುದ್ಧಿಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ.
೪ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ. ೫ ಭ್ರಮರಗೀತಾ. ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತ

ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ ಭಾಗ ೧

ಸಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೊರಾಬಾಳ ವಕೀಲ
ಲಿಂಗಸುಗೂರು.

ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ,
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

Price As 8. 1926. ಕ್ರಯ ೮ ಆಣೆ.

ಸೂಚನೆ

ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ವಿನಂತಿ

ದಯವಿಟ್ಟು ಪೂರ್ಣ ಓದಿರಿ!

ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ವಿರಚಿತ,

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನ ಮಾಲಾ

ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತ ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ, ಕಾಳಿಂಗಫಣಿ ಮರ್ದನ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ ಭ್ರಮರಗೀತಾ ೫ ಕಥೆಗಳು ಕ್ರಯ ೮ ಆಣೆ,

ದ್ವಿತೀಯ ಪುಷ್ಪ, ಮುಯ್ಯದಪದ..............................ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ ಪುರಾಣ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಖಂಡದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರೆ, ಶ್ರೀ ದ್ರೌಪದಿ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯರಿಗೆ ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣಿ-ಸತ್ಯಭಾಮಾ ದೇವಿಯವರು ಪ್ರತಿಮುಯ್ಯ ತಂದಕಥೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವರ ಆರಂಭಿಸಿ ಮಾನುಷೋತ್ತಮರ ಪರ್ಯಂತರ ತರತಮಾತ್ಮಕ ಬೇರೆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮುಯ್ಯದ ಕಥೆಯು ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕೃಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಧಿಸುವದಾಗಿರುವದು. ಕಾರಣ ಸಕಲ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ.

ತೃತೀಯಪುಷ್ಪ, ಕನ್ನಡ ವಾಯುಸ್ತುತಿ ೮೭ ಪದ್ಯಗಳಿರುವವು. ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ವಾಯುಸ್ತುತಿಯ ಪ್ರತಿಪದಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಮಿನಿಯರೂಪದಿಂದ ರಚಿಸಿರುವರು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ, ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು.

☞ ಇವೆರಡೂ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸದ್ಯಪ್ರಿಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇವೆ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು, ಮುಂಗಡ ೦-೧೨-೦ ಆಣೆ ಕಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಟಪಾಲ್ ಖರ್ಚು ಇಲ್ಲದೆ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಳಿಸಲ್ಪಡುವದು ಇಲ್ಲವೆ ಮುಂದೆ ಟಪಾಲ್ ಖರ್ಚು ಸಹಿತ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳುವದು ಕಾರಣ ತ್ವರೆಮಾಡಿರಿ.

ಚತುರ್ಥಪುಷ್ಪ ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ ಕಥಾ ಸಾರಸಂಗ್ರಹ ಎರಡನೇಭಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಎಂಟು ಕಥೆಗಳು ೧ ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ ೨ ಕಾಳೀ ಸ್ವಯಂವರ ೩ ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ (ಗರುಡ ಗರ್ವ ಹರಣ) ೪ ಭೀಮಸೇನ ವಿಲಾಸ (ಕೀಚಕ ವಧ) ೫ ವೀರಭದ್ರ ವಿಲಾಸ (ದಕ್ಷಾಸುರ ಧ್ವಂಸ ಕಥೆ) ೬ ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ (ಸುಭದ್ರಾ ಪರಿಣಯ) ೭ ಅನಿರುದ್ಧ ವಿಲಾಸ (ಉಷಾಹರಣ) ೮ ವಶಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಖ್ಯಾನ ೯ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರೆ ಸಪ್ತಮಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತ ನೃಸಿಂಹಚರಿತ್ರೆ ೧೦ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಪುಣೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಸುಗೂರಿಗೆ ಬಂದ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯು.

		ಪುಟ.
೧	ಸೂಚಿ ಪತ್ರಿಕಾ	೧—೨
೨	ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ...	೧—೪
೩	ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ	೧—೪
೪	ಕಾಳಿಂಗಫಣಿ ಮರ್ದನಕಥೆ	೧—೧೨
೫	ಬುದ್ಧಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ	೧—೮
೬	ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ	೧—೮
೭	ಭ್ರಮರಗೀತಾ	೧—೧೦
೮	ಶುದ್ಧಿಪತ್ರಿಕೆ	೧—೨

ಒಟ್ಟು ಪುಟಗಳು ೫೦

ದಯೆವಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕಾ ನೋಡಿರಿ

ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಶೋಧಿಸಿದರೂ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಎದುರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವುಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಅಶುದ್ಧ ಶಬ್ದಗಳು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕಾ ಕಡೆಯಭಾಗದಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿದೆ ಮೊದಲನೆ ಆವರ್ತಿ ಆದಕಾರಣ ಕ್ಷಮಿಸಿರೆಂದು ವಿನಂತಿ,

ಪ್ರಕಾಶಕ

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

೧ ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರೆ, ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ಧನ ಕಥಾ, ೩ ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ,

೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ, ೫ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ,

ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ,

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಮೃತವು.

—:o:—

ಪ್ರಕಾಶಕ, ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

(ಮೊದಲನೆಯ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರಾಯಚೂರು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

॥ सत:स्वयंपराहितेषुकृताभियोग: ॥

ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರುಗಳು ಸಂಸಾರತಾಪದಿಂದ ಬಳಲಿ, ಬಾಯಾರಿ, ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುವರು. ಇಂತಹ ಸಂಸಾರಸಂತಾಪದಿಂದ ಬಳಲುವ ಸುಜೀವಿಗಳನ್ನು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭೂತದಯಾಪರರಾಗಿ ಇವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅತಿ ಕನಿಕರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಇಂತಹ ಕರುಣಾಳುಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ, ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರವನ್ನು ವಿರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥದಾಸಾರ್ಯರ ಮೊದಲನೆಯ ಪರಮಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಲಿಂಗಸೂಗೂರು ದಾಸರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲರೆಂದು ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲಪರಿಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಷ್ಟೆ.

ಆದರೆ ಇವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಜ್ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನೇಕಬಗೆಯಿಂದತರತಮಾತ್ಮಕ ದೇವರಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧನಸಂಪತ್ತು ದ್ವಾರಾ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದಾಯಕ ಈಶ್ವರಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾದ ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರಮೇಯ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಪದ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ವಿರಚಿಸಿರುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ೨೩೬ ಪದಗಳು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸವು ನಮಗೆ ಪರಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವೈಷ್ಣವ ಬಾಂಧವರಾದ ಮ॥ರಾ॥ ಬಿಂದೂರಾವ ಮುತಾಲೀಕ, ಧಾರವಾಡ, ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಕ್ರಿಷ್ಣಪ್ರೆಸ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಇವರು ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಕೀಯ ಛಾಪಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವರು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪರವಶವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ದಶಮಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತಕಥಾಯುಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಅನೇಕ ಲೀಲೆಗಳೇ ಬಹಳವಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ೨೩೬ ಪದಗಳಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಹರಿಕಥೆಗಳೂ, ಕಥಾಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸುಮಾರು ೧೫ ಕಥಾಗಳು ಶ್ರೀಮದ್ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ದೊರತಿರುವವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ, ವೈರಾಗ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವವಾಗಿಯೂ, ಅನೇಕ ಪುರಾಣ,ಉಪಪುರಾಣೋ

ಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇರುವವು. ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳ ಹೆಸರು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

೧. ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ
೨. ಕಾಳಿಂಗಫಣಿಮರ್ಧನ ಕಥೆ
೩. ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥೆ
೪. ಭ್ರಮರಗೀತಾ
೫. ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ
೬. ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ
೭. ಕಾಳಿಸ್ವಯಂವರ
೮. ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ
೯. ಭೀಮಸೇನವಿಲಾಸ
೧೦. ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ
೧೧. ಅನಿರುದ್ಧವಿಲಾಸ
೧೨. ವೀರಭದ್ರವಿಲಾಸ
೧೩. ವಶಿಷ್ಟ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಖ್ಯಾನ
೧೪. ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಸ್ತುತಿ
೧೫. ಮುಯ್ಯವಪದ

ಈ ಕಥಾಗಳು ಅನೇಕ ಮಹತ್ಮೆಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿಯೂ ಸುಮಾರು ೧೨೫ ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಹಳೆಯ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದವುಗಳಾಗಿ ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರಾ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿಯೇ ಉಳದಿರುವವು. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದುಕಡೆಗೆ ಈ ದಿವ್ಯಚರಿತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲೆಂದು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬರೆದು, ಚಿರಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮಹತ್ಮೆಯು ಉಳಿಯಬೇಕಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈಗಿನ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಈ ಕಥಾಗಳಲ್ಲಿ ೧೪ ಕಥಾಗಳು ಅವರ ಪರಮಶಿಷ್ಯರಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಜ್ಞರು ಬರೆದವು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿವೆ ಮುಯ್ಯದಪದವು ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಟ್ಠಲರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರದ್ದೇ ದೊರೆತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತರತಮಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನ ಮಹತ್ಮೆಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ.

ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ೫ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದೇಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದೆ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವ ಯತ್ನವಿದೆ.

ಈ ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತಾಮೃತವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಕಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಇದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರುಗಳಾದ ಮಹನೀಯರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನೆರವೇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಜ್ಜ

ನರಿಗೆ ಉಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ **ಈ** ಅಚ್ಚುಹಾಕುವ **ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ಣನೆರವೇರಿಸಿದ** ಶ್ರೀಮದಸ್ಮದ್ಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಂದ್ರ, ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ, ಗುರ್ವಂತರ್ಗತ **ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಣ** ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾಂತಸ್ಥ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನಿತ್ತು, ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲೆಂದು ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣೀಸತ್ಯಭಾಮಾ ಸಮೇತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ,

ಹನುಮಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಾಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ.

ಕಥಾ ೧

—— :o: ——

ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಆರ್ಯವೃತ್ತ ॥

ಶ್ರೀಲೋಲಹರಿಯ ತವಪಾದಯುಗಳ । ಕೀಲಾಲಜಗಳಿಗೆರಗುವೆನೂ ॥
ಗಾಲವಚರಿತೆಯ ಬರೆವೆನುಸಜ್ಜನ । ರಾಲಿಸುವಂದದಿ ನುಡಿಸಿದನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಒಂದಾನೊಂದಿನ ನಂದಂಮುನಿಯೊಳು । ಬಂದನುಗಾಲವ ಪದಗಳಿಗೇ ॥ ॥ ೧ ॥
ವಂದಿಸಿ ಹರಿಪೂಜಿಂದಿಬ್ಬಾಗಲಿ । ಯುಂದೌತನಕೊಡಲೂ ಮುಸಿಗೇ ॥

ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾಕಾರ್ವಿವರ್ಜಿತಾದಾ । ಗೃಹಸ್ಮಶಾನ ಸಮೆನಿಸುವುದೂ ॥ ॥ ೨ ॥
ಮಹತ್ಮರುಂಡರೆ ಮಹಧ್ವರೆಂಬರು । ಅಹಸಲಕ್ಷಣ ಸದನಕಿದೂ

ಚಲಾಚಲಾ ವೆಂದೆರಡುಪ್ರತಿಮಿಶಿರಿ । ನಿಲಯುಗೆಚಲ ಪ್ರತಿಮಿಗಳಾಂವೂ॥ ॥ ೩ ॥
ನೆಲಸಮ್ಮಂಧಗಳ ಚಲವೆನಿಪವು । ತಿಳಿವಿಸ್ತರಿಸಿದು ಪೇಳುವೆವೂ॥

ತನುನಾನನ್ನದು ಕಳತ್ರಾದಿಕಂ । ಚಿನದೇವರೇಜಲಸತ್ತೀರ್ಥಾ ॥ ॥ ೪ ॥
ಗುಣವಂತರ ನರರೆಂಬವಗೋಖರ । ನೆನಿಸುವವನ ಬಾಳಿವಿವ್ಯರ್ಥಾ ॥

ನಂದಬಡುವಪಿತಕುಣಿವ । ಪಿತಾಮಹಘಂಡದಿಪಾಡುವಪ್ರಪಿತಮಹಾ ॥ ॥ ೫ ॥
ಮಂದಿರದಲಿ ಶ್ರೋತ್ರಿಯರಾಗಮನಕೆ । ನಿಂದಿಹೆಸಸರ್ವದಕ್ಕೈರಬಹಾ ॥

ವಿಪ್ರರನೋಡಲು ಪೋಪವು ಪಾಪವು । ಕ್ಷಿಪ್ರದಿವಂದಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಲೂ ॥ ॥ ೬ ॥
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಂಗಳವೈದಿಸುವದು । ಅಪ್ರಾಕೃತಲೋಕವು ಕೇಳೂ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳೊದನದಿ ಕವಳೊಂದೀಯಲು । ನಾನಾಗೋತ್ರಗಳುದ್ಧರವೂ ॥ ॥ ೭ ॥
ಪಾನೀಯಧರದವ್ಯಾಳಗಶುಕ್ತಿಗೆ । ತಾನೆರದಂತೆನೋಡಫಲವೂ ॥

ಪರಾನ್ನಕೊಂಬುವನಾನಲ್ಲವೊ । ನೀಹರಿಭಕ್ತೆಂದೌತನಕೊಂಡೇ ॥ ॥ ೮ ॥
ಚಿರಕಾಲದ ಪಾಪಗಳೇಸಿದ್ದರು । ತ್ವರದಿಂದೀಗಳೆ ಕಳಕೊಂಡೇ ॥

ಎನೆಸಾಕೀಸ್ತುತಿಎಂದುನಂದ । ಕೃಷ್ಣನಋಷಿಪದದಲಿಹಾಕಿದನೂ ॥ ॥ ೯ ॥
ಅಣುವಿಗೆದೊಡ್ಡವನಾಗೆಂಧರಿಸಿರಿ । ಯನುತಲಿಕೈಮುಗಿಧೆಳೂವನೂ ॥

ಆಯುಷ್ಯಭಿವೃದ್ಧ್ಯಾಗಲಿಯೆಂದೂ । ಆಯುಮುನಿಯಸ್ನಾನವಮಾಡಿ ॥ ॥ ೧೦ ॥
ಶ್ರೀಯರಸನಸ್ಮರಿಸುತಬರೆಮುನಿಗೆ । ಲಾಯುಶೋದೆನಮುನಮಾಡೀ ॥

ಪಾಕಕ್ಕನುಕೂಲವ ಮಾಡುತಲೇನ್ । ಬೇಕಾದದ್ದು ಕೊಡುವೆನೇನೇ ॥ ॥ ೧೧ ॥
ಏಕಪಾತ್ರಿಯೆಲಿ ಅನ್ನದಕವಕೊಂಚಿಬ್ಯಾಕೆಬಹಳುಬೇಕೆಂದಮುನೀ ॥

ನಳಿನಾಕ್ಷನಪೂಜಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯವ । ಯಲೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪೋಗಲುಜಲಕೇ ॥ ॥ ೧೨ ॥
ತಿಳಿಯುದಕೂಸುಗಳಂದದಿ ಕೃಷ್ಣನು । ತುಳಿದಯಡಿಯಕೆಡಿಶ್ಯಾಡಲ್ಕೇ ॥

ಪಾನೀಯುವತಂದೆತಿವರ ನೊಡುತಲು ॥ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳಗಾರೂ ॥ ॥ ೧೩ ॥
ಯೇನೆನ್ನಲಿ ಯನಕರ್ಮಿದುಯಶೋಧೆ । ನೀನುಜೋಕೆಮಾಡಿನ್ನಾರೂ ।

ಎಂದಡಿಗಿಯುಮಾಡಿಟ್ಟ್ಹೋಗಲುಜಲ । ಕಿಂದಿರೇಶ ತಾಯಿಮೊಲೆಮೆಲುತಾ ॥ ॥ ೧೪ ॥
ನಂದದಲೊಂದ್ರೂ ಪದಿಇತ್ತೊಂದ್ರೂ । ಪದಿಜೆಲ್ಲು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ॥

ಗಾಲವನೆಡಿಯುನು ಘಾಳಿಗೆಹಾರಿಸಿ । ಹಾಳುಮಾಡಿ ಸಂಬಳಿಗಿಯನೂ ॥ ॥ ೧೫ ॥
ಸಾಲಿಗ್ರಾಮುವಪೂಜಿಸಿ ಘಂಟೆಯ ನ್ಯಾಲಿಗಿ ಮುರಿದೀಡಾಡಿದನೂ ॥

ಕಾದಿದ್ದಾರೆಡೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬುಂಡೆ ನೋದನೆಂದು ಓಡಿಹೋಗಿಮುನಿ ॥ ॥ ೧೬ ॥
ಮಾಧವನಾನೋಡಿಕೂಗಿದ ಮುಗಿಲುಭೇದಿಸುವಂದದಿ ಕೆಟ್ಟಧ್ವನೀ ॥

ಇದೇನಡತಿನಿಮ್ಮಮನೆಯೊಳು ಹುಡುಗನ । ಹದದಿಂದಿಡಲಿಲ್ಲವೇಗೋಪೀ ॥ ॥ ೧೭ ॥
ಮುದುಕನು ಅನ್ನವಕಾಣದೆ ಬಳಲುವೆ ॥ ವದರುವನಲ್ಲಿ ಯಲೆಪಾಪೀ ॥

ನಂದಗೋಪನೀಹೀಗೆ ಅನ್ನವತಿಂದು ಬಿದುಕುವಿಯೋ ನಿತ್ಯದಲೀ ॥ ॥ ೧೮ ॥
ಛಂದವೆಇದುಯಂದ್ಪೆಟ್ಟಿಗೆಕೊಂಡೂ । ನೊಂದುಪೋಗುತಿರೆಕೋಪದೆಲಿ ।

ಹುಡುಗನಮಾತಿದುಃಕ್ಷ ಮಿಸಿರಿಮುನಿವರ । ಬಡದರೆಮಾಳ್ಪುದುಕರಕರಿಯಾ ॥ ೧೯ ॥
ಅಡಿಗಿಯುಮಾಡಿಟ್ಟುಣ್ಣಿರಿನ್ನೊಮ್ಮೆ । ಪಿಡಿದುಕಟ್ಟುವೆನು ನಾಹರಿಯಾ ॥

ಯಂದೂಸವಿನಾಚೀ ನೋಕ್ತಿಲಿಸಮ್ಮಿಸೆ । ನಂದನಮಾತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟೋ ॥ ॥ ೨೦ ॥
ಮುಂದೀಪರಿಯಾದರೆ ನಾತಾಳೆನು । ಹಿಗೆಂದೆನು ಕೇಳ್ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟೋ ॥

ಜಲದೊಳು ಮುಣುಗೆಂದೆನುಮಣ್ಣುವು । ಕಲಕಿಕುರೂಪಾಗಂದೇನು ॥ । ೨೧ ॥
ಲಲನೆಯ ಕಾಣಬೇ ಡೆಂದಂದೆ । ನ್ಹಲಕಂಟಕ ನಾಗಂದೆನೂ ॥

ಆಡವಿಯ ಪಾಲಗಿ ಹೋಗೆಂದೇನು । ಮಡವಿನೊಳಗೆ ಬೀಳೆಂದೆನು ॥ ॥ ೨೨ ॥
ಉಡಲಿಕ್ಕರವಿಯ ಕಾಣಬೇಡಂದೆನು । ಕಡದಾಡುವ ನಾಗಂದೇನೂ ॥

ಅಂದರುವಳಿತೆ ಮುನಿವರನಿಮ್ಮನುಡಿ । ಕಂದಗೆಭೂಷಣ ವೆನೆಸಾಕಾ । ॥ ೧೩ ॥
ಛಂದದಿಮಾಡಿ ಶ್ರೋಗಲುಕೃಷ್ಣನ । ಬಂಧಿಸಿದನು ಋಷಿಬಹುತನಕಾ ॥

ಹರಿಕಂಭಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು । ಗುರುಗುರು ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡುತಿರೇ ॥ ॥ ೧೪ ॥
ವರಗಿತು ಮೊಗವೆಂತಾಯ್ತೆಂದೆಗಳು । ಹರಿದತ್ತಿತ್ತಲಿ ಪೋಗುತಿರೇ॥

ಶ್ರೀವರಗಾಲವ ನನ್ನವಮುಟ್ಟೇ । ದೇವರಕಂಭಕೆ ಘಟ್ಟಸುತಾ ॥ ॥ ೧೫ ॥
ತೇವನುಗೋಪೀ ಚಂದನವಪ್ಪೂ । ತಾವರೆಸಾಲಿಕೆ ಗಳುಸೆಲುತಾ ॥

ಪೆಟ್ಟಿಗಿವಂದನ್ನವ ತುಂಬ್ಯೊಂತಲಿಗಿ। ಟ್ಟುಕೊಂಡಟೊಪ್ಪಿಗಿಯಂತೆ ॥ ॥ ೧೬ ॥
ತಟ್ಟಿಸವಟು ಹಲಿಗಾರ್ತಿ ನಿಲಾಂಜನ । ಭಿಷ್ಟರಿಯದ ಕೂಸುಗಳಂತೇ ॥

ಶ್ರೀಮುದ್ರಿಯಉಂಗುರುಗಳು ಮುರಿದವು। ಭೂಮಿಗೆಬಡಬಡದಾಡುತಿರೆ॥ ॥ ೧೭ ॥
ತಾಮರಸಜಮುಖ ಸುರರಾಕಾಶದಿ । ಈಮಹಿಮೆಯನು ನೋಡುತಿರೇ ॥

ಮೂತ್ರವಗೈದನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಬಡಸಿದ। ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಸವ್ರೂತ್ತಮನೂ॥ ॥ ೧೮ ॥
ಸೂತ್ರಕರಾರ್ಚಿತ ನಾಟವನೆಲ್ಲಾ । ನೇತ್ರದಿನೋಡುತ ಭೂಸುರನೂ ॥

ಕಂಡಿಲ್ಲವೇ ಗೋಪಯಶೊಧೆನಿಮ। ಗಂಡುಕೂಸುಮಾಡಿದಭಂಡಾ ॥ ॥ ೧೯ ॥
ಅಂಡಲಿವೆನು ಅನ್ನವಕಾಣದಲೆಂ । ದಗುಂಡಲಿಮುಸ್ತಕ ವಡೆಕೊಂಡಾ ॥

ನಾರಾಯಣ ನೆಂತಿಳಿಯದೆ । ಮಗುವಿನಮೋರೆಗೆ ನೀರನುಚಲ್ಲಿದನೂ ॥ ॥ ೨೦ ॥
ಚೀರುತ್ತಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಗದಿಹ್ಯವೆಲ್ಲಾ । ಸೌರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುವನೂ ॥

ಮಗನಾಟವನೋಡಿಯಶೋಧೆಗೋಪರು।ನಗವರೊಂದುಕಡೆಗಾಲನಗೇ॥ ॥ ೨೧ ॥
ಬಗಿಬಗಿಸಮ್ಮತಿಸುತಿಹರುಕೇಳದೆ । ಜಿಗಿಜಿಗಿಥೋಗು ವನಾಗಂಪಗೇ ॥

ಶಂಖಚಕ್ರಗಧೆ ಪದ್ಮಪಿತಾಂಬಿರ । ಅಂಕಿತರೂಪವ ತೋರಿದನೂ ॥ ॥ ೨೨ ॥
ಮುಂಕುನಾಬಲ್ಲಿನೆ ಉದ್ಧರಮಾಡಿದಿ । ಪಂಕಜನಾ ಭೊಂದೆಂಗಿದನೋ ॥

ಅಂಬರದಲಿ ಪೂವಿಸಮಳೆಗರೆದರು । ಜಂಭಭೇದಿ ಮೊದಲಾದವರೂ ॥ ॥ ೨೩ ॥
ಅಂಬುಧಿಶಯನಗೆ ಕೇಳಿದುಹಿಗ್ಗರೆ । ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳು ಹರಿಶೇವಕರೂ ॥

ಅಡಿಗೆರಗಿದ ಋಷಿಗೊಲಿದುಕೃ । ಷ್ಣಕೈಪಿಡಿವೆತ್ತಿ ವೃತ್ತಮವರವಾ ॥ ॥ ೨೪ ॥
ಕೊಡೆಹರಿಋಂ ಡಾಳಿಸಿದ್ದದುಮಾಡಿದ । ಸಡಗರದಿಂದಸುಭೋಜನವಾ ॥

ಅಪರಾಧವ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದುಪುನಃ । ಪುನಃಅಪರಾಧಿತಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸೀ । ॥ ೨೫ ॥
ತಪಸಿಗೆಪೋದನು ಯಶೋಧೆಗೋಪರ । ಅಪರಿಮಿತ ಪೊಗಳಿವೇಗಋಷೀ॥

ಆಸಮಯದಿ ನಂದಯಶೋಧೆಗೆ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತಾ ಮೊದಲಂತೇ ॥ ॥ ೩೬ ॥
ಕೂಸಾಗಿರುವ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆಸುಖ।ದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ ಇದುಬಲುಬ್ರಾಂತಿ ॥

ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಮಾಡಿದಲೀಲಿಯ ॥ ಸಾನುರಾ ಗದಲಿಕೇಳಿದರೇ॥ ॥ ೩೭ ॥
ಕಾಣರುಭವಭಯ ಪಡುವರುಬಹುಜಯ।ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆಧನ್ಯರವರೇ॥

ಮಂಗಳಝುಷಕೂರ್ಮ,ಕಿಟಿನರಸಿಂಹಗೆ।ಮಂಗಳವಟುಭಾರ್ಗವರಾಮ॥ ॥ ೩೮ ॥
ಮಂಗಳಯಾದವ ಬುದ್ಧ ಕಲ್ಕಿಗೇ । ಮಂಗಳಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಗೇ॥

ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ಮಂಗಳಂಮಹಾ ॥ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ॥ ॥ ೩೯ ॥

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರೆ, ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ಧನ ಕಥಾ, ೩ ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ,

೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ, ೫ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ,

ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ,

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನಕಥಾ

:೧:

ಪ್ರಕಾಶಕ, ಹನುಮಂತ್ರರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

(ಮೊದಲನೆಯ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರಾಯಚೂರು

ಶ್ರೀ:ಓಂ

ಶ್ರೀಶಾಂತಿಪತೆ ಅನಿರುದ್ಧಾಧಾತ್ಮಕ । ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮ ಚಂದ್ರಾಯ ಮಂಗಳಂ ॥

ಶ್ರೀಕುಪ್ಪಿಭೀಮಾಂತರ್ಗತ ಗೋಪಾಲ ॥

॥ ಕೃಷ್ಣೋ ವಿಜಯತೆ ॥

ಶ್ರೀಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ವರದೇಂದ್ರಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ, ಶ್ರೀಕಾಳಿಯಮರ್ದನ,

ನಂದನಂದಾಯನಮಃ

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನ ಕಥಾಪ್ರಾರಂಭ

ಕಥಾ ೧

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ಶ್ರೀಮದನಂತನೆ ನಿನಗೊಂದಿಸಿ । ಕಾಳೀಮರ್ಧನಕಥೆ ಬರೆವೆನಿದೂ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಜಗತಿಯೊಳಿಹ್ಯ । ಧೀಮಂತರು ಕೇಳಲಿಬರಿದೂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಶುಕಪರಿಕ್ಷಿತನೃಪಗೆ ಪೇಳ್ದದನೆಅನುಸರಿಸಿ । ಶಕುತೆನಿತುಬರೆವೆ ಕಾಳಿಂಗಕುಂಡಲಿಮರ್ದನಕಥೆಯನ್ನ ಪರಾಧವಿರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ। ಚಿತ್ತೈಸುವದಿದು ಪ್ರತಿದಿನಸುಜನರೂ ಅಕಳಂಕಸೌಭರಿಯು ಪಕ್ಷಿಗಳು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ । ಬಾರದಂತೆ ನುಡಿದಿರಲುತಾಂ ಜೀವಿಸುವಕಕುಅಂತಿಯಿಂದಲಾ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಯಮುನಿಯೊಳ' । ಕಾಳಿಂಗಫಣಿಎಡಗಿರೇ ॥ ೧ ॥ ಲಕುಮಿಶ ವ್ರಜದೊಳವತರಿಸಿ ವಂದಿನದೊಳ । ರ್ಭಕರೊಡನೆ ತುರುಗಾಯ್ಯು ತಾಯಡಿಗೆಪೋಗಿರಲಿ ನಕುವರಿಯೆ ಉದಕಾವುಗಳುಕುಡಿದು । ಸರ್ಪವಿಷದಿಂದ ಪರವಶವೈದಿರೆ ಸಕಲಜ್ಞಚಂಡಾಡು ತಲ್ಲಿಬಂದೆಬ್ಬಿಸಿ ಧುಮುಕಲಾಮಡುವು ಕ್ರೂರಕರ್ಮ ನೋಡೆಂಜೆ ಬಾಲಕರೋಡುತಲೆಬಂದು ತಮ್ಮಗಾದೋಷ ಬರದಂತೆಶೊದೀಗೆಪೇಳ್ದರೂ ॥ ೨ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ನಿಲಾಂಬರಿ ॥ ಅಟ್ಟೆ ತಾಳ ॥

ಕೇಳೀಗೋಪಿ ದೇವಿಯಿಂದಿನ ಸುದ್ದೀ । ನಿನ್ನಾ ಬಾಲಕನಾಡೀದ ನಲ್ಲಾದ ಬುದ್ಧೀ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಟ್ಟೆಕೊಟ್ಟೆ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡೂ । ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಗೋವುಗಳ ಹೊಡಕೊಂಡೂ । ನೆಟ್ಟಾನಾರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಒಂದುಗಿಡದಡಿ। ಇಟ್ಟು ಉಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅನುವಾದೆವೆಲ್ಲರೂ॥ ೧॥ ಉಣುತಾಲಿ ಕುಳಿತೀರೆ ಮೋಪುಮೋವುತಲೀ । ಮಣಾಕಾಗಳೆ

ಲ್ಲನೊ ಯಮುನಾ ತೀರದಲೀ ॥ ಘನತೃಷಿ ಯಿಂದ ಶೀವಿಶೀ ಜಲ ಭರದಿಂದ । ಕ್ಷಣಕೆ ನೋಡೆನು ಸೋಜಿಗ ವಾಯಿತವ್ವಯ್ಯಾ।೨। ಮಡವಿನೊಳಗೆ ಕಾಳಿ ನಾಮಕ ಸರ್ಪಾ । ಅಡಗಿ ಪಕ್ಷಿಯಭಯ ವಿಲ್ಲದಲಿಪ್ಪಾ । ಕಡುಉುಸರಿಂದ ಬೆಯಿಸುತಿಹ ಉದಕವ । ಕುಡಿ ದಾಕಳಗಳೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಚಂಡೂ ನಿಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಆಡೂತ ನವ್ವಾ । ದಿಂ ದಿಕ್ಕಿ ವೋಡೊಡಿಸುತ ಬಂದನವ್ವಾ ॥ ಚಂಡ ನೀರೊಳಗೆ ಕೈಜಾರಿ ಕಂದುಕ ಬೀಳೆ ॥ ಕಂಡು ಕಂಡೂ ಪೊರರಾಟಿಕಿ ಮಾಡಿದ ॥ ೪ ॥ ಹೀನತನವು ನಮ್ಮಕಡಿಗಿಲ್ಲ ವವ್ವಾ ॥ ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಬ್ಯಾಡಬ್ಯಾಡೆಂದೆ ವವ್ವಾ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ ನಡತಿ ನೀಬಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಾನು ಹಾರಿಕೊಂಡ ವಿಷದ ಮಡವಿನೋಳು ॥ ೫ ॥

॥ ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಬಾಲಾರಿಂತು ಯಶೋದೆ ಮುಂದೆ ಹರಿಯಾ । ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳಲೂ ॥
ಕೇಳೂತಂಗದ ವ್ಯಾಲೆ ಸ್ಮರಣಿನಪ್ಪಿ । ಬಲುಮೂರ್ಛೆ ಯಿಂಗೈದಳೂ ॥
ತಾಳಾಲಾರದೆ ನೆಲಕೆ ಹೊರಳೀ । ಸರ್ವಾ ಭರಣಂಗಳಂ ಬಿಸ್ಸುಳೂ ॥
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕಾಂಬೆನೆಂತು ಎನುತಾ । ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳಂ ತೆಗೆದಳೂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ದೋಷವಿದೂರನ ಸ್ಮರಿಸುತ ಯಶೋದೆ । ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಗೆಯಾ ॥
ನಾ ಸಮಗ್ರ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನು । ಸಂತೋಷದಿ ಕೇಳಿರಿ ಯನಾನುಡಿಯಾ ॥ ೧ ॥
ಹರಿಲೀಲೆಯು ಬ್ಯಾಸರದಲಿ ಪರವಾ । ದರದಲಿ ಕೇಳ್ವದು ಬುಧರೆಲ್ಲಾ ॥
ಹರಿವದು ಜನ್ಮಾಂತರ ಪಾಪವು ಯಮಪುರ । ದರ್ಶನ ನಿಮಗಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ॥ ॥ ೨ ॥
ಕೇಶವನಾಮೊಂದಾ ವರ್ತಿಂದರೇ । ಈಸಂಸಾರವು ಪರಿಹಾರಾ ॥
ಲೇಸಾಗಿ ಬಹಳ ಅನುದಿನ ನುಡಿದರೆ । ಆಸುಖನೂ ಪಾರಾವಾರಾ ॥ ॥ ೩ ॥
ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟ ಸುಕರ್ತಗೆ ತನ್ನಯ । ಪೊಟ್ಟಿಲೆ ಪುಟ್ಟಿಹ ನೆಂತಬಲೇ ॥
ಕೆಟ್ಟ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತು । ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಗಂಬಳು ತಿಳಿಯದಲೇ ॥ ॥ ೪ ॥

ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೧೩ ॥

ಪದ ॥ರಾಗ ರೇಗಪ್ತಿ ಝಂಪಿ ತಾಳ ॥

ಉಟ್ಟಾಂಬರ ವುಜಿಗಳಿ ಥರಥರನಡುಗುತ ತಲಿ । ಬಿಟ್ಟು ತುಟಿಬಾಯಿ ಒಣಗೀ॥ ಥಟ್ಟನೆಳಧಾಕಿ ಮಣಿಪದಕ ಹಾರಗಳು ಎದೆ । ಘಟ್ಟಿಸುತಹಳು ಕಲ್ಲಿಲಿಂದ ಹಾ ಮಗನೆನುತ ॥ ೧ ॥ ಕೆಲದಿಯರು ತೆಕ್ಕಿಯಲಿ ಪಿಡಿಯಲೊಶವಾಗದಲೇ । ನೆಲದಲ್ಲಿಬಿದ್ದು ಹೊರಳೀ ॥ ಖಳಿಖಳಿನೆ ಜೊಟ್ಟು ಮುರುಕೊಳುತ ತನ್ನೊಳು ತಾನೇ ಹಲುಬುತಿಹಳಪರಿಮಿತ । ಸುತನಾಟಗಳು ಸ್ಮರಿಸೀ ॥ ೨ ॥ ಘಾಸಿಯಾದನು ಹುಡುಗ ರೆಲ್ಲರಿಂಲಾಗಿ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ನೆನ್ನುತಾ ॥ ಅಸುದತಿ ಒಂದೊಂದು ವುುತ್ತು ದರಸಿದ ತೆರದಿ । ಕ್ಲೇಶ ಮಾಡುವರಂತೆ ಆಡುವಳು ಕೇಳೂವದು ॥ ೩ ॥ ॥ ೬ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ಪಂಥುವರಾಳಿ ಆದಿ ತಾಳ ॥

ನಾಹ್ಯಾಂಗಮಾಡಲಿ ಆವಲ್ಲೀಪೋಗಲಿ । ಶ್ರೀಹರಿಕಾಂಬುದೆಂತು ಹೇಳಿರೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ನಾರೆರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹತ್ತೆಂಟು ಹಡಧಾರೆ ॥ ಘೋರಾವಬ್ಬಿದ್ದನು ಇರಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥
ಕಣ್ಣೊಂದೇಕಣ್ಣಲ್ಲ ಮಗುವಂದಿರಸಲ್ಲಾ । ಹೆಣ್ಣೀಗೆಎಂಬದೂ ಹುಸಿಅಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥
ಕಂಜಾಕ್ಷನಂಥಕೂಸು ಕಳಕೊಂಡಿಹೆಳಕಿಂತ । ಬಂಜಿಎನಿಸಿದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥
ಜೋರಾನಿವಾನು ಎಂದು ದೂರೂವರೆಲ್ಲಾರು।ನಾರೇರಿಗಿಂದು ಥಣ್ಣಗಾಯೀತೆಲ್ಲಾ ॥೪॥
ಗೊಲ್ಲಾರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದೀಲಿಂದಗೊರಸ। ವೆಲ್ಲಾವು ಚನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದಾವಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥
ಗೋಕೂಲವೆಂಬೋದು ಕೃಷ್ಣಿದ್ದಕಾರಣ । ನಾಕಕ್ಕೆಮಿಗಿಲಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥
ಉಂಬೋಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಗಎಲ್ಲೀಗೆಹೋದನೋ। ಎಂಬೊದು ಇಂದಿಗಿಲ್ಲವಾಯಿತೆಲ್ಲಾ॥೭॥
ಚಿಕ್ಕಾವರಾನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲೂವನೆಂಬೋರು । ಅಕ್ಕಾರ ಪೆಲ್ಲರಿಗಾಯಿತೆಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥
ಆರಾಮುಂಥೇಳಲಿ ಎನ್ನಾ ಕ್ಲೇಶವನಿಂದು । ಆರಣ್ಯಮನಿ ವಂದಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥
ಬಲಗಣ್ಣು ಬಲಭುಜ ಬಿಡದೆ ಹಾರಿದಕಿಂದು।ಚಲುವಂಕೃಷ್ಣಗೆ ಧಾಳಿಬಂತಲ್ಲಾ ॥೧೦॥
ಕಂದಯ್ಯನಿಲ್ಲದೆ ಉಂಬೂಡುವದುಎಲ್ಲ । ಮಂದಿರವು ಬೇಸರಪಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥
ರಂಗಯ್ಯನಂಗವು ದಿಟ್ಟೀಸಿವಮ್ಮನ । ಕಂಗಾಳುದಣಿ ನೋಡಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥
ಮಜ್ಜೀಗಿಮಾಡುತ ಒಂದಾನು ಹರಿಯಂದು । ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಾಲಿಸುತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ ॥೧೩॥
ಹೊನ್ನೀಟ್ಟುತಂದಿದ್ದೆ ಮೊಸ್ಯೊಂದುಟೊಪ್ಪೀಗಿ।ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಇಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಲಿಲ್ಲಾ॥೧೪॥
ಬಣ್ಣಾದವಲ್ಲಿಯಂಗಿ ಮಾಸಬೇಡೆಂಬೂವೆ । ಇನ್ನ್ಯಾರಿಗೆ ಬೈದುಕೊಡಲೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೫ ॥
ಕಣ್ಣೂಬೀಡೂತಕಲ್ಲನೆತ್ತೀ ಒಗಿಯಹೋದೆ।ಮಣ್ಣೂತಿಂಬುವನೆಂದು ಬೈದೆನಲ್ಲಾ ೧೬
ಬಾಯಿತೆರದು ಬೆಣ್ಣೆತಾಯೆಂದುಬೇಡಲು । ಕೋಯೆಂದು ನಾಕ್ಕೈಗೆಕೊಡಲಿಲ್ಲಾ ॥೧೭॥
ಆರಣ್ಯಕೋಗಿ ಎನ್ನ ಮೋರೆಯಕಾಣದೇ । ಘೋರಾಮಡವಿನೊಳು ಬಿದ್ದನಲ್ಲಾ ।೧೮ ॥
ಬತ್ತಾಲಂಗಣದೊಳುಕ ಟ್ಟೀಗಿತೆಗೆದುಕೊಂಡು।ಹತ್ತಿಕೂದರಿಯಂದು ಆಡೊನಲ್ಲಾ೧೯॥
ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಾಳುಲೋಕ ನಾಳೂವನೆಂಬೋರು । ಬಿದ್ದಾನುಮಡುವೆಂಥೆಳಲಿಲ್ಲಾ ॥೨೦॥

ಹೇಳಿದ್ದರೊಳಗೊಂದೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗೀರೆ। ಮೇಲಾಯ್ತುಯಮ್ಮನುಡಿಯಂಬರಲ್ಲಾ ೨೧॥
ಎಷ್ಟೆಂದುಹೇಳಲಿ ವೈದೀಕರಂಗಾವು । ಇಷ್ಟೇಎನ್ನಲು ಎನಗೊಶವಲ್ಲಾ ॥ ೨೨ ॥
ಕಣ್ಣೀಲಿಕಂಡದ್ದೆ ಹೇಳೂವರಲ್ಲಾದೆ । ಇನ್ನೊಂದು ಏನುಬಲ್ಲಝಕಲ್ಲಾ ॥ ೨೩ ॥
ಭೂಮಿಕೆದರಿ ವೈಶ್ಯರಂತೆ ಜೀವಿಸುವಾರು॥ ಆಮಹಾ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೋದಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೨೪॥
ಹಲ್ಲೂತೆರದು ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದೇಬೇಡಿ ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಲ್ಲೆಂದು ।ಬೈದುಎದ್ದು ಹೋಹರಲ್ಲಾ॥
ಸತ್ಯಭಾಮಿಯಕೂಡಿ ಪುರವೆಲ್ಲ ಮೋಹಿಸಿ ॥ ಹತ್ತೂವತೇಜಿ ಎಂದಿದ್ದರೆಲ್ಲಾ ॥ ೨೬ ॥
ಏನಾದರಾಗಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ || ಕಾಣದೇ ಈಪ್ರಾಣ ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಾ ॥ ೨೭ ॥

ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೪೩ ॥

ಪದ ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಿ

ಹೀಂಗೆಂದೆಶೋದೆ ಶೋಕಿಸುತಿರಲು ಪುರದಜನ । ರಾಗ ಶೀಘ್ರದಲಿ ನೆರದು ॥ ಬ್ಯಾಗ ಹೋಗುವ ನಡಿಯೆ । ಯಮುನಿತೀರಕೆ ಇನ್ನು । ಜಾಗುಮಾಡಲು ಸಲ್ಲವೆನು ತಲ್ಲಿಗೈದಿದರೂ ॥ ೧ ॥ ಹೋಗುಥರಿಮಾಯದಿಂ । ಕಂಡದೇವತಿಗಳಿಗೇ । ಬಾಗಿಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲಾ ॥ ನಾಗಶಯನನು ನಾಶದೂರ ನೆಂತಿಳಿಯದಲೇ ಈ ಗುಳಿಸಿರೆಂಧರಿಸಿಕೊಂಬಳೀಪರಿಗೋಪಿ ॥ ೨ ॥ ॥ ೪೫ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಆದಿತಾಳ ಪದ.

ತಡವುಮಾಡದೇ ಕಾಯಬೇಕೂ ಮಗನಿಗಾ ॥ ಈಪೊಡವಿಯೊಳಗುಳ್ಳಾದೇವತಿಗಳುಬ್ಯಾಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಿಟ್ಟಬ್ಯಾಡಪ್ರೊ ನಿನಗಿಟ್ಟೆದ್ದಾತುಪ್ಪಾ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾತಿಂದಾನೆಂದು ಹಟ್ಟಿಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ॥ ೧ ॥ ಖಂಡೂಗನ್ನವಮಾಡಿ ಭಂಡಿಲಿತರೂವೆ ॥ ಊರುಂಡು ಮಿಗುವಂತೆ ನಾಗಂಡಾರ್ತಿಹೊರುವೆ ॥ ೨ ॥ ಯಲ್ಲಮ್ಮಕೃಷ್ಣಾನಕೊಲ್ಲಾದೀರಮ್ಮಾ॥ ನಾ । ಸುಳ್ಳಲ್ಲೆಕುಜವಾರಾ । ದಲ್ಲ್ಯಣ್ಣೆನಮ್ಮಾ ॥ ೩ ॥ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮಗೆಕ್ಕೈಯ್ಯಾ । ದುಡ್ಡಿಕ್ಕಿಮುಗುವೇ ॥ ನಾ । ಅಡ್ಡಾದರೋಮೆಂದುಕಡ್ಡಿಯನಿಡುವೇ ॥ ೪ ॥ ಚಂದಮ್ಮ ನಿನಗೀಗಚಂದ್ರಕಾಳೀಸಿರಿ ॥ ಆ । ನಂದಾದಿಂದುಡಿಸೂವೆ । ಬಂದಾದುರಿತಾರೀ ॥ ೫ ॥ ಕೋಂಕಾದೇಪೂಜೀಪೆ ಸಂಕಟಚಾತೀ ॥ ಯಿಾಸಂಕಟಕಳಿ। ನಿರಾತಂಕಯನ್ನರಸೀ॥ ೬ ॥ ಲೇಸುಮಾಡುವದೆ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲನೀಗೆ ॥ ನಾ । ಸೂಸೂಕಾತರುವೆ ಬನದಾಸಂಕರಿನಿನಗೆ ॥ ೭ ॥ ಅಂ । ಪದ ॥ ೫೦ ॥

॥ ಸೀಸಪದ್ಯ ॥

ಹಿಂಡುದೇವತಿಗಳಿಗೆ ಹರಸಿಕೊಳುತಿಹೆಳಬಲೆ ।ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ್ನ ॥ ಸಲಹರೆಂದೂ ಚಂಡಕಿರಣಗೆಮೋಡ ಮುಸುಕಿದಂದದಲಿಹೆನು ।ಅಂಡಜವಾಹನನೆಂದು ತಿಳಿಯದಂಲೇ॥ ಕೊಂಡುಬಂದರು ತ್ವರ್ಯದಿಂದವಳಜನರೆಲ್ಲ । ಹಿಂಡುಗೂಡಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಬದ್ದೆಡೀಗೆ ।

ಚಂಡಜಲನೋಡಿಸುತ ನಿಲ್ಲದಿರೆಕ್ಲೇಶ । ಭೂಮಂಡಲಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ । ಮಾರ್ಡ್ಲಿಂತೂ ॥ ॥ ೧ ॥ ಆರಮಕ್ಕಳಿಗಾಂವ ಜನ್ಮದಲಿವಿಷವಿಕ್ಕಿ । ಕ್ರೂರತನದಲಿ ಪ್ರಾಣಕೊಂಡಪಾಪಾ । ಪೂರೈಸಿತೆನೊಳಿದಕಾರಣಿಂದೀಗರಳ । ಘೋರಜಲದೊಳನುಗ್ರನಾದಕಂದಾ॥ ವಿಾರದೆಲೆ ನಮ್ಮಂದದಜ್ಞರಿಗೆ ಸಂಚಿತಪ್ರಾ । ಮಾರುತನದಯ ಪಾತ್ರರಾಗದನಕಾ । ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕೊಂಚಿಯಾಗದು ಹ್ಯಾಂಗೆಜೀವಿಸಲಿ । ನಾರಿಯಾಂಬಳಿಗೆ ಸುತಶೋಕಕಷ್ಟಾ ॥ ೨ ॥ ಮೊನ್ನೆಕನಸಿಲಿಕಂಡೆ ಮಗನುನೀರೊಳುಬಿದ್ದು । ಮಣ್ಣಾತಿಂಬುವ ಬಾಯಿತೆರದು ಬೇಡ್ದಾ ॥ ಬೆಣ್ಣಿಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲೆದ್ದುಹೋಗಂದ । ರನ್ನಬಹುಬೈದರೂ ತಾಳಿ ಕೊಂಡ ॥ ಎನ್ನಮುನಿಮುಂದೆ ಬತ್ತಲಗುದರಿ ಏರಿಬಲು ಹೊನ್ನುಸೂರ್ಯಾಡುವನು ಧರಿಯುವ್ಯಾಲೀ । ಕನ್ನಡಿಯನೋಡುವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲಿದು । ಚಿನ್ನಿಯರೆ ವಳಿತೇನೆ ತಿಳಿದುನೋಡಿ ॥ ೩ ॥ ॥ ೨೨೪ ।

ಶ್ಲೋಕ

ಇಂತೀಪರಿಯಲಿ ಕಂಡಸ್ವಪ್ನವನ್ನೂ । ಪರಿವಾರಕೇತಿಳಿಸಲೀ ।
ಅಂತೂಜ್ಞಾನವಯಸ್ಸಿ ನಿಂಧಿರಿಯರೂ । ಬಲುಉತ್ತಮಾ ವೆನುತಲೀ॥
ಚಿಂತೀಬ್ಯಾಡಲೆಗೋಪಿ ನಿನ್ನಕನಸೂ । ಬಾಲಂಗೆಬಳಿತಾಹುದೂ ।
ಯಂಥಥಾರ್ಥದ ಕುಂಟುಕೇಳುಎಂದೂ । ಸಂತೋಷದಿಂ ಪೇಳ್ವರೂ॥೧॥

॥ಆರ್ಯ॥

ಕನಸಿಲಿಕಣ್ಣಿಲಿ ಕಂಡೆಲ್ಲಾ ಈಕಣ್ಣನುಬಿಡುವ ಮತ್ಯನುಆಗೀ ॥
ಮುಣಿಗಿದ ವೇದವುತಂದುದ್ಧರಿಸುವ । ವನಜಜಗೆ ಬಹುದಯವಾಗೀ ॥ ೧ ॥
ಜಲದೊಳುಬಿದ್ದರೆ ಮುಣುಗುವಮಂದರ ಚಲವನುಬೆನ್ನಿಲಿ ಎತ್ತುವನೂ ॥
ಮೊಲುತಿರೆಮಣ್ಣನು ವರಹನಾಗಿ ಈ । ನೆಲವನು ಪೋಷಣಿಮಾಡುವನು ॥ ೨ ॥
ತೆರದುಬಾಯಿ ಬೆಣ್ಣಿಯಬೇಡ್ದರೆ ನರ । ಹರಿಯಾಗ್ಯೆ ಸುರನಸೀಳೂವನೂ ॥
ಧರಿಯುದಾನವನು ಬೇಡಪೋಗಿಬಲಿ । ಶಿರತುಳಿದವನ ಬಲಮುರಿಯುವನೂ ॥
ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಇಲ್ಲವು ಬೆಣ್ಣೆಂದರೆ । ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಯನು ಧರಿಸುವನೂ ॥
ಖೂಳಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಂಹರಿಸಿ । ದ್ವಿಜರ । ಪಾಲನಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವನೂ॥೪॥
ಎದ್ದುಹೋಗು ಎನೆಬೈದರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಇದ್ದರೆಮುಂದೆ ಜನನಿನುಡಿಗೇ ॥
ಎದ್ದುಪೋಗುವನು ಬೈದರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಇದ್ದುಶರೀರ ಕೊಡುವನವಗೇ ॥ ೫ ॥
ಬರಿಗುದರೀ ಏರಿದರ್ರ್ಹೀನಲ್ಲಾ । ಎರಡುಅರ್ಥ ಆದರೊಳುಂಟೊ ॥
ಪುರುಳರ ವಂಚಿಪ ಬುದ್ಧನಾಗುವನು ।ವರತೇಜಿಯನೇರಿ ಮೆರೆಯುವನೂ ॥೬॥
ಹೊನ್ನವನೀಯಲಿ ಚಲ್ಲಲುಸರ್ವರಿ । ಗನ್ನವನ್ನುಕೊಟ್ಟು ಪೊರೆಯುವನೂ ॥
ಕನ್ನಡಿನೋಡಲು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು । ನಿನ್ನಮುಂದೆಬಂದುನಿಲ್ಲುವನೂ ॥ ೭ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ ॥

ಈಸುಬಗಿಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನ ದರ್ಥವು । ಲೇಸುಲೇಸೆಂದೆಲ್ಲರನ್ನಲು । ಈಸಲಿಲಕುದಿಯುತಿವೆ ಇದರೊಳಗೀಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾ ॥ ವಾಸುದೇವನು ಮುಣುಗಿಹ್ಯನುಸು ॥ಛ್ಯಾಸಿಯಾಕೆಂದರಿತಪರಿಮಿತ । ಕ್ಲೇಶವನು ಮಾಡುವಳೆಶೋದಿಯು । ಈಪರಿಯಲಿಂದ ॥ ೧ ॥

ಲಾವಣಿ ವರ್ಣದ ಪದ

ರಂಗನಿನ್ನ ಪೋಲುವಮಕ್ಕಳು । ಆರಿಗೆಇದ್ದಿಲ್ಲೆಲೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಹಿಂಗಲಿಲ್ಲ ಮನಥಬ್ಬವು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೇನಾಯಿತೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೃಷ್ಣಾ ಎಂತುನೀಎನಮಗನೆನಿಸೀದಿ । ಸೃಷ್ಟಿಗೆಆರಿಕೆಯೋಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಎಷ್ಟುತಪಸುಮಾಡಿದ್ದು ಇಂದೀಗೆ । ಭ್ರಷ್ಟವೆಆಯಿತಲ್ಲೋಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೧ ॥ಏಳುಹಾಸಿಯೋಳ್ ಹೊದ್ದಿಸಿಪರಿಪರಿ । ಪಾಲಿಸಿದೆನೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಕಾಲವರದಲಿಂ ತುತ್ತುಮಾಡಿಈ । ವ್ಯಾಳಗೆ ಕೊಟ್ಟನೇ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೨ ॥ ನೊರೆಹಾಲು ಕರತಂದೂಆರನು । ಕರಿಯಲಿ ಕುಡಿಯಲೂ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪರಿಹಾಸ್ಯಾಯಿತುಗೊಕುಲದೊಳು । ವೊಗ । ತೆರದೆಂತಿರುಗಲ್ಯೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೩ ॥ ಹುಟ್ಟೀದರಭ್ಯಶಕಟಿಪುಖರಿಂದಲೀ । ಕಷ್ಟವೇಬಟ್ಟೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ದುಷ್ಟಪೂತನಿಯ ಮೊಲೆಉಂಡಂದಿಗೆ ನೆಟ್ಟಕೆಇದ್ದೆಲೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೪ ॥ ಜಲದವಹನ ಗೋಕುಲಕೆಡಲೆಂದೂ । ಮಳಿಗರದಂದಿಗೆ । ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಅಲವಜನರ ಬದಿಕಿಸಿದಿಯೋ ನಿನ್ನೀ । ಗುಳಿಸುವರಿಲ್ಲೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೫ ॥ ಕರಿಕರಿಮಾಡುವಿನೆಂದು ನಿನ್ನನು । ವರಳಿಗೆಕಟ್ಟಿದ್ದೇ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಮರಗಳು ಎರಡು । ಮುರಿಮೂನಿನವ್ಯಾ । ಲ್ವರಗಲು ಉಳಿದೆಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೬ ॥ ಸತಿಯರು ನಿನಸೇರದೆ । ದೂರುವರೊ । ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲೀ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಶ್ರುತಿವೇದ್ಯನೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿ । ಗ್ರತವುರಣಾನಘ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೭॥ ೭೧

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ

ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ನಘಹರಿಜ । ನ್ನಾದಿವರ್ಜಿತಿನೆಂದು । ತಳಿದುವಿಷೋದಕದಿ । ಬಿದ್ದಳಿದನೆಂಬಳು । ಅವನಮಾಯವನೂ ॥ ಶ್ರೀದಯಿತೆ ಕಮಲಾಸನನು ವೊದಲಾದವರು । ಗೆಲರೆಂದಿಗನ್ನಯು । ಶೋದೆಮೋಹಿತಳಾಗಿ ॥ಕ್ಲೇಶವ ಮಾಳ್ಪುದೇನರಿದೂ ॥೧

ಸೀಸಪದ್ಯ ಶ್ಲೋಕ

ಹಲವುಮಿಡುಕುತಿರೆ ಹರಿತನಗೆ ಪೇಳ್ದದರಿಂದ । ಬಲರಾಮುಕಂಡು ಬಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡೂ ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷನಿನ್ನ ಮಗ ನಲ್ಲೆನ್ನನುಜನಲ್ಲ । ನಳಿನಜಾಂಡದ ಒಡಿಯಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ ॥ ತಿಳಿಯಲೊಶವಲ್ಲಿವನ ಮಹಿಮೆ । ವೇದಭವಾದಿ । ಗಳುಪ್ರಣವಪಾದ್ಯನಾಶದೂರ । ಕಲುಷತೆಗಿದಹಿಯು । ಹೆಂಡರನ ಕೂಡಿಸಿಬರುವ । ನೆಲೆಶೋಕಬ್ಯಾಡೆನುತಲಿದ್ದನತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ೭೩

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ.

ಮಂಗಳ ಜಗಕೆಲ್ಲಾ । ಕಾಳಿಂಗನಫಣ ಹರಿಮೆಟ್ಟಿ ಮರ್ದಿಸಲು । ಮಂಗಳಜಗ ಕೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಲಭದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತಬಾಲಕರಿ । ಗಳುಬ್ಯಾಡಿರಿ ಇಲ್ಲಿಹೆದೆಂದೂ । ಜಲದೊಳುಧುಮ್ಕಿ । ಗಲೆ ಸರ್ಪನ ಹೆದ್ದಲಿಯಲಿ । ಪಾದಾಂಬುಜವಿಟ್ಟಾಕ್ಷಣ ॥ಮಂ ಗಳಜಗಕೆಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥ವನಜಜಮುದಲೀಬಃರಿಸೆ ಹನುಮಂತನು ।ಪಾಡಲುಶಂಕರತಾಳಾ॥ ವನುಪಿಡಿದತಿಯಾನಂದದಿ ಥಳ್ಳೈಎನೆಸವಿಮ್ಮಾಳ ನಶೋಭಿಸುತಿರಲೂ ॥ ೨ ॥ ಫಣದಲಿಧ ಡಧಡ ಕುಣಿದಾಡುತ । ಕ್ಷಣನಿಲ್ಲದೆ ವಿಸಕಾರಿಸಲೂ । ದನುಜ ಸ್ವಭಾವಾಗಲೆ ಕಳ ಕೊಂಡಾ । ತನುಹರಿಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿದನತಿಶಯ ॥ ೩ ॥ ಎನೇನಂದರು ಕೇಳದೆನಿ ನ್ನಯ । ಪ್ರಾಣವಕೊಂಬುವೆ ನೆನಲವನಾ ॥ ಮಾನಿನಿಯರುಯುಮ್ಮ ಯುಮ್ಮಾಂಗಲ್ಯಕೆ ಮಾನವಕೊಡುಎಂದಾಡಲು ಉಳುಹಿದಾ ॥ ೪ ॥ ಮತ್ತಾನಾಗನುಪಾದಕೆರಗಿ । ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗೀ ॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕನ ಆಗಣಿತಮಹಿಮೆಯ । ಭಕ್ತಿಂದಲಿ ಪಾಡುತ ನಲಿದಾಡಲು ॥ ೫ ॥ ಕಾಕೋದರ ಸೀನೀತೆರದಿಂದಿ । ಲ್ಲ್ಯಾಕೇಜಡಮತಿ ಯಾಗಿದ್ದೀ ॥ ನಾಕೇಶವನೆಂತಿಳಿಯದೆ ನಿನ್ನಯ । ಭೀಕರರೂಪವತೋರ್ವರೆ ಎನ್ನಲು ॥ ದ್ವಿಜನಂಜಿಕಿ ಇಲ್ಲಿಗೆಬ್ಯಾಡೆಂದೂ । ದ್ವಿಜನುಡಿದಿರಲಿ ದೈಪರಾಧಾ ॥ ದ್ವಿಜವಾಹನೆ ನೋಡದೆನಿನ್ನಪದಾಂ । ಬುಜಸೋಕಿಸಿ । ಉದ್ಧರಿಸಿದಿ ಎಂದನು ॥ ೭ ॥ ದೋಷರಹಿತ ವಿಧಿಮೃಡಮುಖಪೂಜಿತ । ನಾಶಚತುರ್ವಿಧ ದೂರಹರೀ ॥ ಶ್ರೀಶಗುಣಾರ್ಣವ ಪ್ರಣ ತಾರ್ತಿಹಪ್ರಾ । ಣೇಶವಿಠಲನವೊ ನವೊ ನವೊ ಯಂತಿರೆ ॥ ೮ ॥ ೬೧

ಪದ ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಿ

ಮುಷ್ಟಿಕಹಲೀಲೆ ಭಕ್ತಿಂದತುಷ್ಟಿಸದೆಮನ ॥ ವಿಟ್ಟುಕೇಳ್ವದುಸುಜನರೂ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಆಸಮಯದಲಿಬಂದು ನಿಂದಿಹೆರುಗಗನದಲಿ । ವಾಸವಾದ್ಯಮರ ನಿಕರಾ ॥ ಮೋಕ್ಷ ಮಾಡಿದಮಹಿಮೆ ನೋಡಿಮುದದಿಂಸುಮನ । ಸೂಸಿದರು ಮಸ್ತಕದಿ । ಜಯಜಯತು ಹರಿಯಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಗಂಧರ್ವರಾಗ ಗಾಯನವಮಾಡುತಿಹೆರುನಾ । ರಂದಮುನಿ ಕುಣಿ ದಾಡಲು। ದುಂಧುಭಿಯ ಘೋಷವಾಗುವವಾಗ । ನಿರ್ಜರರವೃಂದತುತಿಸುವದು। ಈಪ ರಿಯಿಂವಲಚ್ಯುತನ ॥ ೨ ॥ ಸರ್ವೋತ್ತುಮನೆ ಸರ್ವಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿ । ಸರ್ವಪತಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೆ ॥ ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತ ಸರ್ವಾಂಹ್ವಯನೆ ಸರ್ವಭೃತ । ಸರ್ವವೇದೇಷ್ಯ ಸರ್ವಾಧಾರ ಯನುತಿಹರು ॥ ೩ ॥

प्रमाण॥ सर्वांतर्यामिको विष्णुः सर्वप्राणिषु संस्थितः ॥ सर्वनामाभिधेयश्च सर्वबेदेहित स्थल: ॥ १ ॥

⁘

ಪದ ॥ *೧-ಮೂರರಿಂದಲಿದೂರ । ‡೨- ನಾಲ್ಕರಿಂದಲಿದೂರ †೩- ಮೂರೆರಡ ರಿಂದೂರನೇ ॥ §೪-ಆರರಿಂದಲಿದೂರ । §೫-ಏೞರಿಂದಲಿದೂರ । §೬-ಆರೆರಡರಿಂದ ದೂರನೆಯೆಂದುತುತಿಸುವರು ॥ ೪ ॥

*೧-ಉತ್ಪತ್ತಿ । ಸ್ಥಿತಿ । ಸಂಹಾರ । ‡೨-ಅನಿತ್ಯತ್ವಂ । ದೇಹಹಾನಿ । ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿ। ಅಪೂರ್ಣತಾ ॥ †೩-ಹಂಸರುಬ್ರಹ್ಮ । ವಾಯುಗಳು ॥ ೧ ॥ (ಪರಾವರರು ॥೨॥ದೇವ ತಿಗಳು) ತಿತ್ತಿರರುಮುನಿಗಳು ॥ ೩ ॥ ಶುಕರುನರರು ॥ ೪ ॥ ವಾಯಸರು । ಅಸುರರು ॥ ೫ ॥ ಈಪಂಚವಿಧರಿಂದಲೂ ವಿಲಕ್ಷಣನಾದಪ್ರಯುಕ್ತ । ಐದರಿಂದೂರ ॥ §೪-ಆರು ವಿಕಾರದೂರ ॥ §೫-ಸಪ್ತಧಾತುಯುಕ್ತ ಶರೀರನಲ್ಲಾ ॥ §೬-ಅಷ್ಟಮದಯುಕ್ತನಲ್ಲಾ॥

ಪದ ॥ *೧-ಮೂರರೂಪದಿ ಮೂರುಕಡಿನಿರುತಇರುತಿಹೆನೆ । ‡೨-ಮೂರುರೂಪಕೆ ಪ್ರೀಯನೇ । †೩-ಮೂರುರೂಪನೆ । §೪-ಮೂಜಗಕೆ । §೫-ಮೂರುಮಾಡುವನೆ । §೬-ಮೂರಂದವಗೆ । §೭-ಊರುಮೂರುಕೊಡುವೆನತಿಹೆರು ॥ ೫ ॥

*೧-ಇವರಅರ್ಥ ॥ ಅಗ್ರೇಶ ॥ ೧ ॥ ಮೂಲೇಶ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಾದೇಶ ॥ ೩ ॥ ಈಮೂರು ರೂಪದಿಂದ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ॥ ‡೨ ಪಂಚವಿಧಮುಕ್ತಿ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥಾ । ದೇವಋಷಿಪಿತೃನರಗಂಧರ್ವ । ರೊಳಗೆಇದ್ದಂಥಾ ಸೂತ್ರನಾಮಕವಾಯು ॥ ೧ ॥ ಕೂ ರ್ಮರೂಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಧರಿಸಿದವಾಯು ॥ ೨॥ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಇದ್ದಂಥಾ ಜೀವರಲ್ಲಿ ॥ ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸೂತ್ರಾಎಂಬೋನಾಮದಿಂದ । ನಿರಂತರವುಪ್ರತ್ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರದಾ ಆರುನೂರು ಶ್ವಾಸಮಂತ್ರಗಳು ಮಾಡುವಂಥಾ । ವಾಯು ರೂಪ ॥ †೩-ಮಹತತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದಂಥಾರೂಪ ॥ ೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಎರಡನೇರೂಪ ॥ ೨ ॥ತೃತೀಯರೂಪ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದದ್ದು ॥ ೩ ॥ §೪-ಸ್ವರ್ಗ, ಮೃತ್ಯು। ಪಾತಾಳಾದಿ॥ ಮೂರುಲೋಕಗಳಿಗೆ ॥ §೫-ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರ । ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ॥ §೬-ದಾಸೋಹಂ ಎಂತ ಮೂರುಅಕ್ಷರವನ್ನು ನುಡಿದವ ॥ §೭-ಶ್ವೇತ ದ್ವೀಪ, ಅನಂತಾಸನ, ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಇಡುವನು॥

ದಪ॥ *೧ ಐದುವಿಧಜೀವರೊಳಗವರಂತೆಇರುತಿಹ್ಯನೆ ॥ ‡೨-ಐದುಕಡೆಭುಂಜಿಸು ವನೆ ॥ †೩-ಐದೊಂದುಕಡೆಇದ್ದು ದೇಹಿಗಳಸಲಹುವನೆ । §೪-ಐದುರೂಪದಿ । ಜಗವ ನಾಡಿಸುವೆಎನುತಿಪ್ಪರು ॥ ೬ ॥

*೧-ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು । ವಿಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು ಭಕ್ತಿಯೋಗಿ ಗಳು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು । ಈ ಐದುವಿಧ ಜೀವರಲ್ಲಿಇದ್ದು । ಅವರಂತೆ ಕರ್ಮಗಳು ಗುಪ್ತದಿಂದಮಾಡುವವ ॥ ‡೨ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ । ೧ ಮುಖದಲ್ಲಿಆಹ

ವನೀಯುನಾಭಿಯ ಲ್ಲಿದಕ್ಷಿಣ ॥ ೩ ॥ ನಾಭಿದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿಸಭ್ಯ ॥ ೪ ॥ ನಾಭಿವಾಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ । ಆವಸಥ್ಯ । ೫ ॥ ಈಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಗಳಲ್ಲಿಇದ್ದು ವೈಶ್ವಾನರನಾಮದಿಂ ದಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉಂಬುವಂಥಾ । ಅನ್ನ ವನ್ನು ಪಚನಮಾಡುಥಾನೆ ॥ †೩ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ೧ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ೨ ಹೃದಯುದಲ್ಲಿ ೩ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ೪ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ೫ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೬ ಈ ಆರುಕೆಮಲದಲ್ಲಿದ್ದು । ಜೀವರನ್ನು ಸಲಹುವನು ॥ §೪ ಅನಿರುದ್ಧ ೧ ಪ್ರದ್ಯು ಮ್ನ ೨ ಸಂಕರುಷಣ ೩ ವಾಸುದೇವ ೪ ನಾರಾಯಣ ೫ ಈ ಐದುರೂಪಗಳಿಂದ । ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಕಾರ ವಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪದ ॥ ನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮ । ನೀಲಪತಿನೀಲೇಶ । ನೀಲಕಂಠಾರ್ಚಿತಪದಾ ॥ ಶ್ರೀಲೋಲ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಪರಾಕೆನುತ । ವ್ಯಾಳಿವ್ಯಾಳಿಗೆಪ್ರಷ್ಟ । ಸೂರ್ಯಾಡುತಿಪೆ ರತ್ನ ॥ ೭ ॥ ಅಂತೂಪದ ೮೮

ಶ್ಲೋಕ

ಹೆಂಡರಸಹಿತಹಿಯಾ । ರಮಣಕದ್ವೀಪದಲಿಇಟ್ಟು ಅಂಡಜಗಳುಕದಿರು ಎಂದು ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ॥ ಪುಂಡರೀಕನಯನಾ ಹೊರಗೆ ಬರಲಾಗಿತ್ವರದೀ । ಕಂಡರುಜನ ರೆಲ್ಲಾ । ಗೋಪಿಯುಂಬುವಳುಮುದದೀ ॥ ೧ ॥ ೮೯

ಪದ ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಬಾರೋಯನ್ನ ತೊಡಿಯಲ್ಲೀ । ಕುಳ್ಳಿರಬಾರೊ॥ ಕುರುಕುಲಪಾಲಕ ಯದು ಪತಿಯೋ । ದೈತ್ಯಾರಿಬಾರೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ರಂಗನಿನ್ನಕಾಣಲು । ಗೋಕುಲದ ಬಯಸು ವರೋ । ಅಂಗನೆಯರೆಲ್ಲಾ ಬಸುರಾನೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲೋ ॥ ಅಂಗನಿಯರೆಲ್ಲಾ ಬಯಸುತಿ ಹ್ಯರುನೀಕಾ । ಲಿಂಗನಮಡುಘುಮುಕಲಿ ಬಹುದೇ ॥ ೧ ॥ ಯಂಥೆಂಥರಕ್ಕಸರ ಟ್ಟಳಿ ಯಾಬಿಡಿಸೀದಿ । ನಿಂತಕಾರಣ ನೀವ್ರಜದಲ್ಲೀ । ನಿಂತಕಾರಣನೀವ್ರಜದಲ್ಲೀ । ಸ್ವರ್ಗ ದಕಿಂತಲಧಿಕವಾಗಿ ತೋರುವದೋ ॥ ೨ ॥ ಕುದಿಕುದಿದುಕ್ಕುವ ಉದಕದೊಳೆಂತುನೀ । ಬದುಕಿದಿಕಂದಾ ಯನಹೊಟ್ಟೆಯಪುಣ್ಯವೋ ॥ ಬದುಕಿದ್ಯೋಕಂದಾ ಘನಕೀರ್ತಿವಂತ ನಾಗೊ । ಪದುಮಾಂಬಕ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಾ ॥ ೩ । ೯೨

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಗೋಪಿಹೀಗೆಂದು ಕರದಚ್ಯುತನ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ । ಲಾಪಾಪದೂರ ನರರಂತೆಬಂದೂ ।। ಈಪೊಡವಿಯೊಳು ಜನಕೆಮಾಯವನು । ಕವಿಸಿಹ್ಯನುನೋಡಾ । ಪರಮತಾಯ್ಯಂದಿ

ಮಕ್ಕಳೆನಿಸೀ ॥ ಗೋಪಾಲಕರು ನಂದಗೋಪರಾಮನುನೀನು । ಈಪಥದೋಳಿನ್ನಿರಿಸಿ ನೋಳ್ಪಿರೆಲ್ಲೇ ॥ ಹೇಪತಿವೃತಿಯೆ ಸೋಜಿಗಲ್ಲೇನೆ ಯನ್ನುಡಿಗೆ । ಕೋಪಿಸದಲಿರುಎಂದು। ನುಡಿವನಿಂತೂ ॥ ೧ ॥ ೯೩.

ಪದ ರಾಗ ತಾಳ ಆದಿ

ಆರಿಗೆಆರಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ । ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ನೀಹಾರಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ಗೋಪೆಮ್ಮಾ ॥ ಪ॥ ಉಪವಾಸಗಳುಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲವಮ್ಮಾ। ಯನ್ನಾಸುಬಯಸೀ। ತಪಸೆಷ್ಟುಆಚರಿಸಿದ್ಯಲ್ಲವಮ್ಮಾ॥ ಅಪರಿಮಿತ ಪಾಲ್ಮೊಸರುಣಿಸೆನ್ನನು । ಕೃಪಿಇಂದಲೀ ಸಲಹೀದೆಲ್ಲವಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಎಲ್ಲೀ ಬಿದ್ದಾಳೊ ನೀನಂತವಮ್ಮಾ । ಆಸಮಯದಿ ಪ್ರಾಣಾ । ವೆಲ್ಲಾ ನೀನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆನವಮ್ಮಾ ॥ ಎಲ್ಲಾರೊಳಗೆನೋಡುತ ಅಳುತಾಲೆನಿಂ । ತೆಲ್ಲದೇ ಯನಬಳೀ ಬರಲಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥ ಬಿಟ್ಟೀರೆನುಗನಂಬಿ ಯಲ್ಲವಮ್ಮಾ । ಯೇನುಬೇಡಿದ್ದೂ । ಕೊಟ್ಟೂ ಸಂತೈಸುತಿದ್ದೆಲ್ಲವಮ್ಮಾ ।।ಬಟ್ಟುಬಯಲೀ ನಿನ್ಮೋಹವು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಾನೊಬ್ಬನೆ ಕಾಣೆವಮ್ಮಾ॥೩॥

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಶ್ರೀಶನರರಂತೆ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ನಾಚಿಯಶೋದೆ । ವಾಸುದೇವನ ಅಪ್ಪಿಮುದ್ದಿಸೋಳು ।। ಆಸಮಯದಲಿ ಜನರುಬಂದಚ್ಚುತಂಗೆರಗಿ । ಲೇಸಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ತುತಿಸುಪ್ಪೋರು ।। ದೋಷದೂರನು ಬ್ರಹ್ಮಜನಕ ಲೋಕಕೆಸೀಕ್ಷಿ । ಗೋಸುಗದಿ ತಾಯ್ತಂದಿಗಳಿಗೇಬಾಗೀ । ಆಸರ್ಪನೊದ್ಧದನು । ಪೇಳಿಯಾರಾತ್ರಿಯನು । ಆಸಲಿಲವರ್ತಿಬಳಿಯಲ್ಲಿಇದ್ದೂ ।। ೧ ।। ೯೭

ಆರ್ಯ

ಮರುದಿನ ಸುರರಾಗಸ ದಿಂಪುಷ್ಪದ । ವರುಷಗರಿಯೆಲಾನಂದದಲೀ ॥ ಸರುವರು ಗೋಕುಲಪ್ರವೇಶವಾದರು । ಹರಿಯುಸಹಿತವಾಗಿ ತ್ವರದಲಿ ।। ೧ ।। ವಂದೊಂದತಿಶಯಮಾಡಿತೋರಿಸುವ । ಇಂದ್ರಾರಭ್ಯ ನರೆನಸಲ್ಲಾ ।। ವೆಂದಾಕ್ಷಣವೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾಯವನು । ತಂದುಕವಿಸಿದನು ಶ್ರೀನಲಲ್ಲಾ ।। ೨ ।। ಮತ್ತುಮೊದಲಿಗಿದ್ದಂತೆ ಯಶೋದಿಯು । ಪುತ್ರನೆಂದು ಮಾಳ್ಪಳುಮೋಹಾ ।। ಚಿತ್ತಜಜನಕನ ಸಂಗಬಯಸುವರು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುವತೀಸಮುಹಾ ।। ೩ ।। ಕಡಲಾಗಾರನ ಕಥಿಯನುರಾಗದಿ । ಬಿಡದೆಕೇಳಿದರೆ ಭಾಗ್ಯವನೂ ।। ಮಡದಿಸುತರಿಹದಿ ಪರದಲಿಸದ್ಗತಿ । ಕೊಡುವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನೂ ॥ ನಮೊತಮರಿಪು ಮಂದರ ಧರಧಾರನೇ । ನಮೋಕ್ರೋಡ ನೃಹರಿಬಲಿಧ್ವಂಸೀ ।। ನಮೊಭಾರ್ಗವ ರಾಮಯದುವರ । ಜಿನಜನಮೋಕಲ್ಕೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನೇ ॥ ೫ ॥

ಅಂತೂಪದ ೧೦೨ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀಮದ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ
ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ
ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ

—:೧:—

ಈ ಕಥೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ವಾಗಿರುದದು. ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಗಾರ್ಗ್ಯಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದು. ಆದರೆ ಈ ಪರಮರಹಸ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆಯು ಜನರಿಗೆ ಬಹುಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವದಲ್ಲದೆ ಅಂತಹ ಅಪರೋಕ್ಷಿಗಳುಸಹ ಇಂತಹ ಬೀಭತ್ಸಯುಕ್ತ ಹಾಸ್ಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವರೆಂದು ನಮ್ಮಂಥ ಅಜ್ಞರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಆದರೆ ಇದು ತಪ್ಪು ಸೂಜ್ಞರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ತುತಿಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದ ಮಿಳಿತಗೂಢಪ್ರಮೇಯವು ಬಹುಭಕ್ತಿದಾಯಕವು ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ದಾಸಾರ್ಯರು ಯಾವದೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣಹಳ್ಳಿ (ಕಳ್ಳರಿಂದ) ತುಂಬಿದ್ದು ಬರಲು ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಅಲ್ಲೇ ಇಳಿದರು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಳ್ಳಜನರು ದಾಸರನ್ನು ಠಕ್ಕಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ರಾತ್ರಿ ದಾಸಾರ್ಯರು ಇಳಿದಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೇಲೆ ಕಪಟ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ದಾಸರೆ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರೆಂದೆನ್ನಲು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶದಾಸಾರ್ಯರು ಅವರಿಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿದು ಹಾಗೆ ಆಗಲಿ ಎಪ್ಪ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಆ ಕಳ್ಳಜನರನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹಾಸ್ಯರಸಯುಕ್ತ ಅತಿಗೂಢ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಈದಿವ್ಯ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆಗ್ಗೆ ರಚಿಸಿಹೇಳಲು ಆ ಕಳ್ಳತನವಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಡಿಯುವಂತೆ ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಬಹುಸಂತೋಷರಾಗಿ ಮರುದಿವಸ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯಮಾಡಿ ಕಳುಹಿದರೆಂದು ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಐತಿಹ್ಯ, ಆಗ್ಯೆ ಅವರಸಂಗಡ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರಂತೆ ಈಕಥೆಯನ್ನು ರಚನಮಾಡುವಾಗ್ಯೆ ದಾಸರಾಯರ ಆಜ್ಞಯಂತೆ ಇದನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ಹಿರಿಯರಿಂವತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕ

॥ ಶ್ರೀ ಶೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

। ಶ್ರೀ ಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸನ್ನೋಭವ, ।

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಯ ಮಂಗಳಂ ॥

ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ

ಕಥಾ ೨
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಅಟ್ಟ.

ಇಂದುಮುಖಿಯರು ಪಾಲ್ಮೊಸರುಮಾರಲುಪೋಗು । ತಂದರಗಸಿಬ್ರಹ್ಮಗೇ ॥ ಯಿಂದುವೆಗ್ಗಳಪಾಕ ಬರಲೊಂದೊಂದ್ಮಗಿಪಾಲು । ವೆಂದೆರದೆವೆಯಿಾಗನಿನಗೇ॥ ೧॥ಮಂದಗಮನಿಯರು ಸರಸಮನಸಿಲಿಂದ । ವಂದಿಸಿಬಲಗೊಳ್ಳಾಲೂ॥ ಮುಂದೆಗಾಣಾದೆಬಬ್ಬತ್ತಿ ಮುನಿಯುಸೊಸಿ । ಅಂದಾಳ ಮನದೊಳಿಂತು ॥ ೨ ॥ಮದ್ದಾನಿಯಂತೆಎಮ್ಮತ್ತಿಮನಿಯೊಳಿರೆ ಕದ್ದೊಯ್ಯಬ್ಯಾರೆಹ್ಯಾಗಪಾಲು ॥ ಇದ್ದಷ್ಟುವೆವಹಾರ ಕೈಗೂಡಿದರೆವಂದು । ಮುದ್ದುಕೊಡುವೆ ಬ್ಯಾಗನಿನಗೇ ॥ ೩ ॥ ಹರದಿಗೌಪ್ಯದಲಿ ಆಡಿಹ್ಯಾಳು ಬ್ರಹ್ಮನೆ । ಹರಲಿವಮಾಡಾಬೇಕೆಂದಿವಳಾ ॥ ಆಡಾಲೆನಿದಕೆ ತಪ್ಪಾದರೆನೀ ತಿಳಿಯಂದೂ ॥ ಹರಿನೇಮಿಸಿಹ್ಯನಿತ್ತಲೂ ॥ ೪ ॥ ಹೀಗೆಂದು ಸುದತೇರೆಲ್ಲ ಸಂತೀಯೊಳು । ಪೋಗುತ ಲೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರೂ ॥ ಬ್ಯಾಗ ಬ್ಯಾಗನೆಮಾರಿ ಹಣಕೊಂಡು ಮುದದಿಂದ । ಸಾಗಿಬಂದರ್ರನಾರೇರೂ ॥ ೫ ॥ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಬುಡ್ಡೀಬ್ರಹ್ಮ ಗೆಲ್ಲರುಅತೀ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾಲ್ಗರಿಯೇ ॥ ಆತರುಣಿಯು ತನ್ನವಚನ ತಪ್ಪಲುಮಹ । ಪಾತಕೆನುತ ಮುದ್ದೀಸೇ ಆಕ್ಷಣದಲಿ ಹರಿಆಜ್ಞಾದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸು । ಮಿಾನಾಕ್ಷಿತುಟಿಕಚ್ಚಾಲೂ । ಈಕ್ಷಿಸಿಬೆರಗಾಗಿ । ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಿಗಳು ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿಸಿ ನೋಡಲೂ । ೭ ॥ ಆಸುದತೆಯು ಪಿಡಿದೆಳವ ಯತ್ನದೊಳು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನಮಾಯಾ ॥ ಲೇಸಿತತಿಳಿಯದೆತಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ । ಮೋಸವಾದರು ಈಪರಿಯಾ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ತರುಣಿತುಟಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಕಚ್ಚಿಯಿರಲೂ । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕೇಳಿದನು ಬೆರಗಿಲೇ ಇದುಏನುಹೇಳರೆಂದೂ ॥ ಪರಮಾಪಮಾನಕಕ್ಕಾರಣಾಯಿತೆಂದೂ । ಭರದೀಕರಿಣಉತ್ರವಾಡಿದರು । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಹೀಗೆಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಪದ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಅಟ್ಟ

ಪರಾಹೆಂಗಸರಕೂಡ ಊರುಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಲೊಳು । ಸರಸವಾಡುವದೇನುವಾಜೇ ॥ ಸರಿಯೊಹಿಂದಕ್ಕ ನಿನ್ನ ಸಲಿಗ್ಯಾಫರಿತ್ತುವದು । ಪುರುಷಾರು ಉಳ್ಳವರೆಲ್ಲಸೀಜೆ ॥ ೧ ॥ ಬುದ್ಧಿಕಲ್ಲಿಗೆ ಮುದ್ದುಕೊಟ್ಟಬಗೆ ಹೇಳಲೆಮಡ್ಡಾ ಹೆಂಗಸು ಲಜ್ಜೇಯಾಕೇ ॥ ವಡ್ಡ ಹೇಳುವರಿಲ್ಲೆಗಂಡರುಳ್ಳವರೆಂದು । ಗುಡ್ಡದಂತಿಕ್ಕ್ಯ ಬಡಿವಾರ್ಯಾಕೆ ॥ ೨ ॥ ೧೧

ಶ್ಲೋಕ

ತನ್ನ ಮನದೊಳಿದ್ದ ಬಯಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಗೆಲ್ಲಾ । ಬಿನ್ನೈಸುವಳು ಮುದ್ದುಕೊಟ್ಟಾಕಿ ಅಲ್ಲಾ ॥ ಘನ್ನಗುಣದ ಬಲಿರಂತಾಕಿಯುಲ್ಲಾ । ನಿನ್ನ ಪೋರಾಟ ಸಲ್ಲದೋಯಿಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥ ೧೨

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ಮಾನಿನಿಯೂರಿಷ್ಟು ಬೆದರೀಸೂವದಕ್ಕೆ ।ನಾನೇನುಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಸುಮ್ಮನೇ॥ ಹೀನಾವಮಾತುಆಡುವಿರಿ ಗೊಲ್ಲಗಿಲ್ಲಯೆಂದು । ನಾನನ್ನಲಾರೆನೆ ಗೊಲ್ಲಗಿಲ್ಲಕೇರಿ ॥ ೧ ॥

ಪದ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಆದಿ

ಜಗಳಸಿಕ್ಕಿದೇ ನಿನಗೇನು ಮಿಳಿಮಿಳೀ ॥ ಬಗೆಬಗೆ ಮರ್ಮಗಳಾಡೀ ॥ ತಗಿನಿನ್ನ ಸೊಗಸ್ಯಾಕೊ ನೀನೆತ್ತ ನಾವೆತ್ತ । ಇಗಡಮುಂದಕನಡೀನಡಿಯೋ ॥ ೧ ॥ ೧೪

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಾ

ಎನ್ನಿಂದಬಂದ ಅಪರಾಧಗಳ ಪೇಳಿರೆಲೆ । ಅನ್ಯಾಯಬ್ಯಾಡಿರೆಮುನ್ನ । ವನ್ನ ಜಾಕ್ಷಿಯರೇ ॥ ಸಜ್ಞಾನಇವನೆಂದು ಇಗಡನೆಂಬಿರಿನೀವು । ನಾನನ್ನಲಾರೆನೆ ಇಗಡಗಿಗಡೆರೆ ॥ ೧ ॥ ಗಟವಾಣಿಯರೆನೀವು ಜಾರಪತಿಯರೆನೀವು । ಕುಟಿಲಮನದವರುನೀವು ನಾರೇರೆ ॥ ಅಡಿವಿಚಂಚಲೆನೀವು ಬಾಯಿಬಡಕರೆನೀವು । ಕಟಕಟಮಾಡಿ ಗಂಡರಕೊಲ್ಲನಾರೆರೆ ॥ ೨ ॥ ೧೬

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಆದಿ

ಭಾಷೆಬಲ್ಲವರೊಳು ಮಾತನಾಡುವದುಂಟೆ ।ಶೇಷಾಶಯನನೆ ಸಾಗೊ ಸಾಗೋ॥ ದೋಷರಹಿತನೆನೀನು ತಪ್ಪುತಪ್ಪೆನ್ನದು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಹೋಗೊ ಹೋಗೋ ॥೧ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಎಷ್ಟುಬೆದರಿಸುವಿರಿ ಕೇಳಿದವಮಾತಿಗೆಲ್ಲಾ । ಶಿಟ್ಟನಮಾಡುವಿರಿ ಕೇಳ್ದದದೆನನ್ನದಲ್ಲಾ ।
ಇಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ನಾನೆಇಲ್ಲಿಗೆಬಂದದಲ್ಲಾ । ಹಾಕಷ್ಟಕಷ್ಟಯೆಂದು ಸಾಗಿದಾಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ ॥೧॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳಅಟ್ಟೆ

ಆನಿತರೊಳುಗೆ ಯೇನುಭಂಡಾಟವಾಯಿತು । ವನಜನಾಭನ ಪ್ರೇರ್ಣಿಇಂದಾ ವನಿತೆಬಾಯೆಂದ. ಒಬ್ಬಳ್ಹೋಗಿ ಪಿಡಿಯಲಾಗ । ತನುಸಂಬಂಧಿಸಿತು ಇಬ್ಬರಿಂದಾ ॥ ಕಾಂತೆಅವಳ ಕರಿಹೋಗಿ ಆಲಂಗಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಳ್ಯಾಕಾಗಿನಿಂತೆ ಬಾರವ್ವಾ ॥ ಕಾಂತಾರುತ ಡದ್ಯಾಕೆಂದು ಬಂದಾರುನಮ್ಮ ಕಾಂತಾರನಮಾಡುವರಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಮಾನಿನಿಯಾ ತಿಂತೆನ್ನ ಲಾಗಿ ನುಡಿದಳಾಕೆ । ನಾನೊಬ್ಬಳ್ಯಾಕೆ ಕೆಡಲೆಂದೂ ॥ ಯೇನುಹೇಳಲಿ ಸಖಿಇ ವಳಂಗಸಂಗಸುಖ । ಆನಾಕಾದಲ್ಲಿ ಉಂಟೆಸ್ಲಿಂದೂ ॥ ೩ ॥ ಹಸಿವಿತೃಷಿಗಳೆಲ್ಲ್ಯೊ ಗಂ ಡರಭಯವೆಲ್ಲ್ಯೊ । ಶಿಶುಗಳಾಸೇಕ್ಷೆವುಯಲ್ಲ್ಯೊ ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯರಾರಿಕೇಳಿ ಗಣನೇಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಖ ಉಸರಲಿಕ್ಕೆಂತಬಂದುನೋಡಿ ॥ ೪ ॥ ಜಾಣೆ ಬ್ರಹ್ಮನಮಹಿಮಿ ಇಳಿಯೊಳುವಿಪ ರೀತ । ಕಾಣಿಸುವದು ನಾನೇನನ್ನ ಲೇ ॥ ಸೀನಿಲ್ಲುನಿಶ್ಚೆಂದೊಬ್ಬಂಗಾನಿ ಪೋದಳು ಪ್ರಾಣ ಶವಿಠಲನಾಲೀಲೇ ॥ ೫ ॥ ೨೩

ಶ್ಲೋಕ

ಆಕೇಅಂಗವನೀಕಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೂ । ಆಕೆಂತೆತಾನಾದಳೂ ॥
ಏಕಾಂತವಲಿಪೇಳಿದಳು ಉಸರದಿರುಈಮಾತುಗಳು । ಹೇಕಂಜಾಕ್ಷಿಎನಲೂ ॥
ಸುಖ ಪ್ರಿಯಿಲ್ಲಿಉಂಟೆಂದು ಬಹಳೂ । ಸಾಕುಯೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮುನಿಗೆ ।
ಯಿಲ್ಲೀಹ್ಯದ್ಯಾಕೆ ಪೋಗೆಂದಳು ॥ ೨ ॥ ೨೪

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ತಂಗಿಯುರಿಯನ್ನ ಮನಸು ಇವಳುಕ್ತಿಗಳುಕೇಳಿ । ಕೆಂಗೆಡುತದೇಪೋಗುವೇ॥ ಹೆಂ ಗಳಿರ್ಯಾ ಆಜ್ಞಪಾಲಿಸಂದು ಪೋದಳುಒಬ್ಬಅಂಗನಿಯು ಎನ್ನೋಳಿವ್ವೇ ॥ ೧ ॥ ೨೫

ಲಾವಣಿ ಧಾಟಿ ತಾಳ ಏಕ

ಠಕ್ಕುಮಾಡಿನಳೆ । ಅಮ್ಮಗಳಿರ್ಯಾ । ಶಿಕ್ಷಡಿವಳನ್ನೆಗೆ । ಅಕ್ಕರನೋಡದೆ ತ್ವರಿ ಯುಜಿಬಂದೂ । ಠಕ್ಕ್ಯೋಬಾರಕ್ಕೆಗೇ ॥ ೧ ॥ ತಂಗಿಯುಮಾತಿಗೆ ಆಕ್ಷನುಬಂದು ಕೆಂಗೆಡ ಬ್ಯಾಡೆಂದೂ ॥ ಅಂಗನನಪ್ಪಲು ಬಿಡದಂತಾಯಿತು । ಮಂಗನಂತೆ । ನಿಂದೂ ॥ ೨ ॥

ಮಕ್ಕಳಬಿಡಿಸಲು ಹೆತ್ತವರ್ಹೋಗಿ । ಶಿಕ್ಕರುಬಲೆಯೊಳಗೇ ॥ ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ವಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೊಕ್ಕೀಲಿಮನದೊಳಗೇ ॥ ೩ ॥ ಬಂದೆಬಂದೆವೆಲೆ ಕೆಂಗೆಡಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಎಂದು ಓಡಿಹೋಗಿ ॥ ವಂದೊಂದವಯುವ ಪಿಡಿದೆಳಿಯುತ್ತೆ ನಿಂನರುನುಗುಳಾಗೀ ॥ ೪ । ನೂರು ಮಂದಿ ಐನೂರುಮಂದಿ ಬಹುನೂರುಮಂದಿಬಂದೂ ॥ ವ್ಯಾರೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಶೇರಿ । ಶೇರಿನಿಂದೂ ॥ ೫ ॥ ಇಷ್ಟಾಗಲು ಆಪಮುಯದಿ ಮಾಡಿದಕೃಷ್ಣನುಉದ್ಭತಾ ॥ ಬೆಟ್ಟಕೆ ಜೆಟ್ಟವು ಹಾರುವತೆರದಿ । ಬಿಟೆಂಡವಾತಾ॥ ॥ ೬ ॥ ಗುಡುಗುಡುಗುಡುಗತಿ। ವದರಲುನಭವು । ಶಿಡಲುಮಿಂಚುಬಿಕಳೂ ॥ ಗಡಗಡಘರ್ಜಿಸುವದು ಮುಗಿಲು । ನುಡಿಯಲಾರೆಗೋಳೂ ॥ ೭ ॥ ಹತ್ತುದಿಕ್ಕಿಲಿಹ್ಹ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು । ಬಂದೆತ್ತಿಹೊಯ್ಯುತಿಹ್ಯವೋ ॥ ಎತ್ತನೋಡಿದರು ವ್ಯೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ । ಹತ್ತಿಕೊತ್ತಿಹ್ಯವೂ ॥ ೮ ॥ ಮುಳ್ಳುಬೇಲಿಗಳೂ ಎಲ್ಲವ್ಹೋಣಿಯಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತಿಹ್ಯವೂ ॥ ಯಲ್ಲಿಹ್ನತ್ತಲು । ಅಲ್ಲಿದ್ದೊದರುವರೆಲ್ಲ ರುಕೇರಿನೂ ॥ ೯ ॥ ಯಿಂಧನಕೆಂಧನ ವಂದೊಂಗ್ಯ । ಪಿಯುಲು ಬಂದುದಲ್ಲಿಬೇಗೆ ॥ ಯಿಂದೆಮುಗುಳುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಣ್ಣನೀರು । ತಂದರುಬಹುಬ್ಯಾಗ ॥ ೧೦ ॥ ಸೋರಿದವಾಗಲೆ ಮೂತ್ರವು ಯಲ್ಲರಶೇರಿಗುನಗೀನಾ ॥ ಆರದೆ ಕಾಲುಲೊ। ಮಾರನುಕ್ಕೆನ್ನಲು ವಾರಿಗಗರೆಇಂನಾ ॥ ೧೧ । ಪೊಂಡಲಿಗೋರು ಉಗ್ಗಡಗನುಳಿಹವಿ ।ಕಂಡರುಬಾಯಿಬಿಡುತಾ ॥ ಗಂಡರುಬಂದೆ ವ್ಯೆಂಡಲಿರದೀಗಾ । ಕೊಂಡೊಯ್ಯರೆಯುನುತಾ ॥ ೧೨ ॥ ಸತಿಯರನುಡಿಕೇಳುತ ಮುರವ್ಯೆರೀ ಅತಿವೇಗದಿಬಂದೂ ॥ ಅತಿಕಷ್ಟವು ಬಂದಿತುಪೇಳಲೆನಿಂ ಪತಿಗಳಬಾಯಿಂದ॥ ೧೩ ॥ ಹರಿನುಡಿಕೇಳುತ ಹರಗಿಯರೆಲ್ಲಾತ್ವರಿತದಿಂದವ್ಹೋಗಿ॥ಕರತಾರೋ ನವ್ಮ ರಸರನೆಂದು।ಶರಣಾರ್ತಿಯುಮಾಡೀ॥ ೧೪ ॥ ಎಲೆನಿನ್ಮ ಹೆಂಡರು ಹೀಂಗ್ಹಿಂಗೆಂದು ಜಲಜಾಕ್ಷನುಕರಿಯೋ ॥ ಕಳಕಳಿಸುತ ಸುಳ್ಳೊನಿಜವ್ಹೋ। ಎನುತಬರಲು । ಖರಿಯೋ ॥ ೧೫ ॥ ಹೆಂಡರಿಗಾದವಸ್ಥಿ ಯನೋಡುತ । ಗಂಡರುಹವಣಿಸುತಾ ॥ ಅಂಡೊಲಿದೆಳಿಯಲು । ದಮ್ಮಿಲೆಬಿದ್ದರು । ಚಂಡಡಿಯಾಗುತಾ ॥೧೬ ಮಿಡುಕುವರಾ ಗೊಬ್ಬರಿಗೆವಬ್ಬರು । ಹುಡುಕುತ ಯೋಚನಿಯಾ ॥ ಹುಡುಗನಮಾತಿಗೆ ಬರಬಹುದೆನಾವ್ । ಪಡದೆವು ಈ ಗತಿಯಾ ॥ ೧೭ ॥ ಖೋಡಿಹೆಂಗಪೆಯಾಕೀ । ಬಟ್ಟೆಯಾ । ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹೇಳಿ ।ನೋಡಗಾಣೆನವ್ಮನಿ ಯೊಳುಸುಖವಾ । ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಾರಿಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಬಾಲನು ಅರ್ಭಕತಾಯಿ ವೃದ್ಧಳು । ಕಾಲಕಳಿವದೆಂತೂ ॥ ಕೀಳಹೆಂಗಸ ನಿನ್ನಮಾತಿಗೆ ನಾಕೇಳಿಬಂದದೆಂತೂ । ॥ ೧೯ । ವಬ್ಬಹೀಗ ಚಿಂತಿಸುತಿರೆ । ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನುಡಿದನುಆಗ ॥ ಉಬ್ಬಿಬ್ಬಿಲಿಸತಿ ಬಿಡಸಲಿಬಂದಿಹ್ಯ । ಗಬ್ಬಹೋಯಿತಾಗ ॥ ೨೦ ॥ಮುನ್ನ ನೋಡಿವಾತಾಡೆಲೊಪೋರಾ । ಯನ್ನಗೊಡವಿಯಾಕೆ ॥ ಹೆಣ್ಣಿನಗೋಸುಗ ನೀಸಿಗಬಿದ್ದಿ । ನಿನ್ನಬಾಳವ್ಯಾಕೇ ॥ ೨೧ ॥ ಯಿತ್ತಕಡಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಪುರುಷನು । ಪಾತ್ರೆ ಬೆವರಿಬೆವರೀ ॥ ವತ್ತಿಕೂಗೂತಿಹ್ಯ ಬಿಡಿಸೀರೆನ್ನುತಾ । ಕತ್ತಿಹಾಗ

ವದರೀ ‖ ೨೨ ‖ ಕೂಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮನಿಯೊಳು ಮೊಲೆಯುಣಲಾ ಶಿವಮಾಡಿಅಳಲೂ
ಆಸುದತಿಯರತ್ತೆಂದುರು ಮೊರೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗಿಡಲೂ ‖ ೨೩ ‖ ೪೮

ಶ್ಲೋಕ

ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಎನಲೂ । ಆಕ್ಷಣಕತಾಬಂದನು ‖ ಬಿದ್ದೀರ್ಯಾಕೆಲೆ
ಮುಪ್ಪಿನವರುನೀವು । ಯಾತಕ್ಕೆಆಶಿಶುಗಳಾ । ಇದ್ದೂಕೊಲ್ಲುವಿರ್ಯಾಕೆ ತಾಯಿಗಳನೂ
ಬಯ್ದುಣ್ಣಿಸಿರಿ ಮೊಲೆಯನೂ ‖ ಸದಾನಾಳಿಗೆ ಬಾಹೋರವರುಮನಿಗೆ ಚಿಂತ್ಯಾಕ
ನಿಮಗೆಂದನೂ ‖ ೧ ‖ ೪೯

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಏಕ

ರಂಗಹೇಳಿದಂತೆ ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ಅಂಗಣದೊಳು ಬಂದುನಿಂತರೂ ‖ ಪ ‖
ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳೀರಮ್ಮಾ ಚಿಕ್ಕಾವರ । ಅತ್ಯತ್ತುನಿಶ್ಶೇತನ ಾದಾವುತೀವ್ರಾ ‖ ಹೆತ್ತವರಲ್ಲಿ
ಗೊಯ್ಯುದುಯಿವರಾ । ತಮ್ಮಚಿತ್ತಾಬಂದಂತುಂಡಾವು ಪಯೋಧಾರಾ ‖ ೧ ‖ತಿಂಗ
ಳಬತ್ತೊಂದೆರಡುತಿಂಗಳದು । ಮೂರುತಿಂಗಳದೊಂದು ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳದೂ । ಅಂಗನೆ
ಊರಹೆಬ್ಬಾಗಲಿ ಗೊಯ್ವುದು । ಮಂಗಗಳೆಂಬರು ಕಂಡವಗಗಿದೂ ‖ ೨ ‖ ಅಂಬುವರ
ನೆಲ್ಲಾ ಸವಿಗ್ಯಾಸೂವಾ ನಮ್ಮಹಂಬಲಾ ಕೂಸಿನಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳ್ಯಾವ । ಡಂಬದಮಾತುಗ
ಳೆಲ್ಲಬಿಡಿರೆವ್ವಾ । ಹಾಟಕಾಂಬರ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಕಾಯ್ವಾ ‖ ೩ ‖ ೫೨

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಇಂಥಿಂತ ಶಿಶುಗಳ ಊರಹೆಬ್ಬಾಗಲಿಗೆ । ಎಂತೊಯ್ಯಬೇಕು ಎನುತೀರೆ ‖ ಕಂ
ತುಜನಕನು ಬಂದುಕಪಟದಿಂದತಾನೆ । ಯಿಂತೆಂದು ಪೇಳಿದಾನಿದುಕೇಳರಿ ‖ ೧ ‖

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ಕೊಂಡೊಯ್ದುಉಣಸಿರಿ ಬ್ಯಾಗಬ್ಯಾಗ । ಬಾಲಾರಂಡೊಲಿತಾವಮೊಲೆಹಾಲಿಗಾಗೀ‖
ತಿಂಗಳಾದೊಂದು । ಮೂರಡು ತಿಂಗಳದೊಂದು । ತಿಂಗಳವರಿದೊಂದು ಹ್ಯಾಗವ್ವೆ
ಲೆವ್ವಾ ‖ ೨ ‖ ಆನಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಹೋದುತಪ್ಪಾದೂ । ಕಾಮಾದೇವನು ಬ್ಯಾರೆಹಾ
ನವ್ವಾ । ೩ ‖ ಯೋಳುದಿನಕ ಪೂತನಿಮೊಲಿಉಂಡನಂತೆ । ಹೇಳಿರಿಎನಗಿದು ! ಅರಿವಿ
ಲ್ಲವನವ್ವ ‖ ೪ ‖ ಶಕಟಾಸೂರನುಬಂದು । ಪಾದಾಪಹಿಡಿದಾಗ।ಭಕತಾವತ್ಸಲ ಕಾಯ
ಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ‖ ೫ ‖ ಬಕಾಸೂರನುಬಂದು ಬಾಯೊಳುನುಂಗಿದಾ । ಮಾಕಾಂತಆಗ
ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ‖ ೬ ‖ ವತ್ಸಸುರನುಯನ್ನ । ಯತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ಯಾಗ । ಶ್ರೀವತ್ಸ
ನುಯನ್ನ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ‖ ೭ ‖ ಕೇಶಿಖಳನುಬಂದು । ಮೋಸವಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಶ
ವಯನ್ನನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ‖ ೮ । ತೃಣಾವರ್ತನುಯನ್ನ ಪ್ರಾಣಾವಾಕೊಂಬುವಾ
ಗಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ‖ ೯ ‖ ೬೨

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಕೇಶವನಮಾತುಕೇಳಿತಮ್ಮಕೂಸಿಗೆ । ಮೊಲೆಹಾಲುಉಣಿಸಿದರು ‖ಪ। ಅತ್ತತ್ತುಹುಡ
ಗಾರು ಅರ್ಥಿಂದಉಣಿಸಲು ಹತ್ಯಾಗಿಆಯಿತು । ಮೊಲೆಬಾಯಿ । ೧ ‖ ವೃದ್ಧನಾರಿಯ

ರೆದೆಬಿದ್ದು ಯಳಿಯುಲಾಗಿ । ಪೊದ್ದೀದವಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡು ಕಂಡೂ ಜಲಕೊಂಡಧುಮುಕಿದಂತೆ ಘಂಡಾಟವೆನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತೆ ॥ ೩ ॥ ಧೇನಿಸುತಿರಲಾಗಿ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು । ತಾನೆಕಳಿಸಿದಾನು ರಂಬಿಸುತಾತ್ತ ॥ ೪ ॥ ೬೬

ರಾಗ ಕನ್ನಡ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಹಿಂಡುಮುಂದ ಯೊಳುನಗ್ಗೆಡಾಯಿತು । ಭಂಡಾಟಾ । ಬಂಢಾಟಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೇಳಲೇನು ಶ್ರೀಲೋಲನ ಮಹಿಮಿಯು । ಘಾಳಿಘಾರಲುಶಾಲಿ ಧೋತ್ರಗಳು ॥ ೧ ॥ ತಾಮಸನಮಂಟಿರ ಸೇವಿಸಿನೋಡಲು । ಅಮರುಳುಗಳಿಗೆ ರೋಗನುಗಳುಬ್ಬಲು ॥ ೨ ॥ ಕರುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರಿನೆಯುಮುಚ್ಚಲು । ಶರಿರವುಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿಹೆನ್ನಾ ॥ ೩ ॥ ಅನಿತರೊಳಗೆಬಲು ದನಗಳುಬಂದವು । ತನುವಿಗೆಸೋಂಕಲು ಪುನಃಬಿಡದಲೆ ॥ ೪ ॥ ಘೂಳಿಗೆಘುಳಿಯೂ ಆಕಳಿಗಾಕಳು ಮೇಲ್ಪುಂಕರಿಸಿ ಕಾಲಿತ್ತಲ್ಯೇ ॥ ೫ ॥ ಚೆಂದಸ್ಥಾನಗಳು ಕಂಡೊಡುತ ಬಂದಂಡವಕಚ್ಚಲು ಗಂಡಸುರುಗಳಾ ॥ ೬ ॥ ಮುಷಿಕಬಿಲವೆಂದಾ ಸುದತಿಯರ । ಹೇಸಿದ್ವಾರದಲಿ ಶೇರುತಲಿಹ್ಯವೂ ॥ ೭ ॥ ಹೊಕ್ಕಿತುತ್ತುತ್ತಕೊಳ್ಳಿಕೆಂದು। ಬೆಕ್ಕುಮೋತಿಯಾಇಕ್ಕುತ ಹಿಹವು ॥ ೮ ॥ ಮುಷದಿಹೆಕೇತಕಿ ಕಡುವಾಸನಿಗೆ । ಹುಡುಕುತ ಸರ್ಪಗಳಡರಲುವ್ಯೆಗೇ ॥ ೯ ॥ ಅಂಗನೆಜಡ ಸರ್ಪಂಗಳಡರಲು । ಮುಂಗಲಿಬಂದವು ನುಂಗುವಗೋಸುಗ ॥ ೧೦ ॥ ಘೊರಿಪಸಂದಣಿ ಗಾರದೆಶಿಂಶುವಾರ ವ ರಾಗಿನೊಳು ಶೇರುತಲೆಹೆವೂ ॥ ೧೧ ॥ ಕತ್ತೆಪ್ರಜಾಪತಿ ಎತ್ತಿಪೃಷ್ಮದೊಳೊ । ತ್ತುತ್ತಲಿಹೆದು ಮತ್ತೆಗಂಡಸರ । ೧೨ ॥ ದೋಷರಹಿತ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೇ । ನೀಸಲಹಬೇಕೀಸನುಯದಲೀ ॥ ೧೩ ॥ ೭೯

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ದಿಟ

ಅಕ್ಷಣಬಂದು ಸರ್ವೆಲಾನುಭವಿಸುಯನ್ನು । ಉಪೇಕ್ಷವು ಬದಿರಿವೊದಲೇ । ಈಕ್ಷಿಸಿನಿನ್ನ ಪಾಪನಿವ್ಮುಗುಣಸಿತು। ನಾಕ್ಷವಿಪಪೆಮುಂದೆ ಉಪೇಕ್ಷಮಾಡಬ್ಯಾಡೀ॥೧॥

ರಾಗ ಕನಡಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ

ಬಿಡಿಸೋದು । ಬಿಡಿಸೋದು। ಬಿಡಿಸೋದು। ಬಡಿವಾರಬಿಟ್ಟೆವು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ॥ಪ॥ ಕ್ಷಣದ್ಲಾಕ್ಷಣದಲಿ । ಒರುವೆವುತಡಿಯಾದೆ । ಸರ್ವಾಪರಾಧವು ಸ್ಮರಿಸದೇಬ್ಯಾಗನೇ ॥ ೧॥ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮಗಂಡತ್ತೆಂದರೀಗಿದು । ನಮ್ಮತಾಯತೆ ಈಮಾತೆಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ತಿಲಮಾತ್ರತಪ್ಪೀರೆ । ಮುಂದೀಬಟ್ಟೆ ಬಂದೀತು । ಯಂದುಚಂದಾಗಿ ತಿಳಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಯಲ್ಲೀಗಂಡ ಎಲ್ಲಿಅತ್ತೆಂದರೂ । ನಾವುಪುಲ್ಲನಾಭನೆ ಎಲ್ಲವುನೀನೇ ॥ ೪ ॥ ಬುದ್ಧಿಯುಬ್ರಹ್ಮಗನೇಮಿಸಲಾಕ್ಷಣ । ಖಡ್ಗಿಮುರಂದದಾದಿ । ಭಯುಬಟ್ಟೆಬಯಲಾಯಿತು ॥ ೫ ॥ ಬಿಡಸೀದಬಿಡಸೀದ ಕರುಣಸಾಗರನೆಂಬೋ ।ಬಿರದಿಗೆಸರಿಯಾಗಿ । ಮಡದಿಯರಸಾ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಧ್ಯಾನವಮಾಡುತ । ಮಾನಿನಿಯರು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕಬಂದರೂ ॥೭॥

ಅಂತೂ ಪದ ೮೭ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ದುಹಾ

ಶ್ರೀಗುರು ಮಧ್ವೇಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಿಕಾಮನೋಹರಲೀಲಾ ವಿಲಾಸಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀ ದ್ರೌಪದೀಮನೋಹರ ಭೀಮಸ್ವೈನಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ

ಕಥಾ ೮

ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ

—:೦:—

ಶುಭಮಸ್ತು ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು

ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ

ಯೋಗಿಮನಸದನ । ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದಿತಚರಣ । ಭೋಗಿಪರಿಯಂಕ । ಶಂಖಚಕ್ರ
ಗದಾ । ಬ್ಜಾಂಕ । ಭಾಗವತಜನಪ್ರಿಯ । ನೀಲಘನಸಮಕಾಯ । ಕೇಳುಬಿನ್ನಪ

ವಜೀಯನ್ನು ॥ ಈಗಭವನಜಲಧಿಯೊಳ್ಳುಳುಗಿಹ್ಯರಿದನುಕೇಳಿ । ಬ್ಯಾಗಪಾಂಡಾಗೇವಂದದಿ। ತವಕಥಾರೂಪ । ಈಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸಖ್ಯ । ಕಥೆವಿರಚಿಸುವೆ । ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಾಡು ಶ್ರೀಶಾ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯ

ಗೋಕುಲದೊಳುಗೊಲ್ಲರಹೆಂಗಸರೊಳ । ನೇಕಮನ್ಮಥನಲೀಲಿಗಳಾ ॥ ಶ್ರೀಕಮಲಾಕ್ಷನು । ಮಾಡಲದರೊಳೊಬ್ಬಾಕಿ ಗರ್ತಿನಾಯಿನುತಿಹೆಳಾ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿಯುಹಮ್ಮುರಿವದುವಂದೊಡ್ಡದೆ । ಸರುಪಾಂತರಿಯನಾವ್ಯಾಪೆನಗೇ ॥ ತಿರಿಗಿಸಿದನು ಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ । ಮರುಗುವಳುಮನದಿ ಇಂತಾಗೇ ॥ ೨ ॥ ಅಕ್ರೂರದಲಿ ಇವನೆಂದಪ್ಪುವೆ । ಯಂದುಕ್ಕಿಮನವಲಿ ಚುಂಬಿಸುಸುವೇ । ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಕೈಹೊಡದೆಂದಾಡುವೆ । ನಕ್ಕರಿಲ್ಲದೆಂಪೂರ್ನವೇ ॥ ೩ ॥ ಎನು ಉಪಾಯವಚಿಂತಿಸೆ ಬರುವನು । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಮಸಿಗಿಂದೂ ॥ ಕಾಣೆನೆಂದುವೆಂಕಟಗಾಡುತಿಹೆಳು । ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಮನದಿಹೀಗೆಂದೂ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಷ್ಟ.

ವೆಂಕಟಾರಮಣಾ ಚಕ್ರಶಂಖುಗದಾ । ಸರಸೀಜಾ। ಅಂಕೀತಪೀತಾಂಬಾರಾಧಾರಾ । ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾನಿಷ್ಕಳಂಕ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗೆಶಾರಾಣೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹುಟ್ಟಾಜ್ಯಾರ್ಯಾದವಳೂ । ಧಿಟ್ಟಸರಾಪುರುಷಾರಾ । ನೆಟ್ಟನೆನಾತಾ ನಾತಿಸೂವಾಳೂ । ನಾಗರತಿ ವಂದಿಷ್ಟುಪಾಪರಿ ಯಾದವಾಳೂ ॥ ೧ ॥ ಆದರೇನಾಯಿತಂದಿಯಾ । ಯಾದಾವಾ ಗೊಲ್ಲತಿರೋಳೂ ॥ ಮದನಾಟಗಳಾ ಬಹಳೂ ॥ ತೊರಾಲುಮನಾ । ಭೇದಾವಾ ಯಿತೆನ್ನದೂಕೇಳೂ ॥ ೨ ॥ ಬತ್ತಲಿದ್ದವರಾಶೀರಿ । ಎತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದುವಂದೀನಾ । ಅರ್ಥಿತೋರಿಸಿದಾಮಿಗಿಲೂ ॥ ಅದುಕಂಡಾವಾ । ರತ್ತಿರುವಂದೂ ಮಾತಾಡಾರೂ ॥ ೩॥ ಹಿಂಡೂಜನಾನೋಡಾನೋಡಾ । ಚಂಡೂಬುತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುಂದೂ । ದುಂಡುಕುಚವ ಮುಟ್ಟೊವಾನೂ । ಕೇಳಿನೋಡಲು ಗಂಡಾರುವಂದು ತ್ರಾವಾಡಾರೂ ॥ ೪ ॥ ವಂದ್ಯಾರಡೆ ನೂರಿನ್ನೂರೇ । ನಂದಜಾನಾ । ಲೀಲಿನೋಡೀ । ಕಂದರ್ಪಾನಂಬೀಗೋಲಾಗದೆ ಯನ್ನ ಗಂಡಾನೂ । ಮಂದೀರಾದೋಳಿಲ್ಲದ್ದು ನೋಡಿದೇ ॥ ೫ ॥ ಸವಿಸ್ಯಾಸಿಕೊಂಡಾರುಕಾಮಾ । ಸುಮ್ಮಾನಿರಗೊಡಸಾನೂ । ರಮ್ಮಿಯುರಸ ಪಾಲೀಸಯ್ಯಾ ॥ದಯಾಬ್ಧೆ ನಿನ್ನಾಧರ್ಮಗುಣವ ಬಿಡಬಿಡದೀರೊ ಜೀಯನಾ ॥ ೬ ॥ ನಾನಾಗಿ ಕರಿಯಲಾರೇ । ತಾನಾಗೆನವನ್ನಾನಿಗೆಶ್ರೀ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನುಬರಲಿ । ತಕ್ಷಸಾಧಾನಾ । ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಯಿಂತಿಂತಾಗಲೀ ॥ ೭ ॥ ೧೨

ರಾಗ ಸೂರ್ವಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಬೇಡಿದವರಗಳನೀಡುತ ತವಕದಲೀ । ಮೂಡಲಗಿರಿವಾಸಾ ॥ ರೂಢಿಗೊಡೆಯುವಸುದೇವನ ತನಯುನ । ಕೂಡಿಸುನಿರ್ದೋಷಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಊರಿನೊಳೀಪಗಂಡನು ಬಾರದಲೇ ।

ಜೀವದಲಿಂದಿರಲೀ ॥ ಘೋರಿಸುತಿಹ್ಯ । ಅತ್ತಿಯುಕಣ್ಣೆರಡೂ ಈಕ್ಷಣಸೇದಾಲೀ ।ವಾರ ನಸಕ್ತಿಗಿಂದತಿಶಯು ಲಾವಣ್ಣಿನ್ನಲ್ಲೇ ಯುರಲೀ । ಕೇರಿಯುಎಡಬಲ । ದವರೆಲ್ಲದನೂ । ಕಾಣದಲೇ ಇರಲಿ ॥ ೧ ॥ ಭಾಮಿನಿಯುರಸಂಗಡ ಕೃಷ್ಣಗೆಸ್ನೇಹವು ಕೊರತ್ಯಾಗಲೀ । ರಾಮಣಿಯುಕಇನ್ನೊಬ್ಬಂಗನೆ ಎಲ್ಲಿಹ್ಯಳೆಂಧುಡುಕಾಲೀ ॥ ಕಾಮುಕೂಟಕಳೆಗಳ. ನಿಪುಣ ತ್ವವು ಎಲ್ಲವೆನಗೆ ಬರಲೀ । ಶ್ರೀಮನೋರಮ ಮೆಚ್ಚುವ ಪರಿಯಂತಾ । ಅನುಕೂಲಾ ಗಾಲೀ ॥ ೨ ॥ ನಿನ್ನ ಉಳಿದು ಇನ್ನೊಂದುದೇವರಿಲ್ಲನ್ರೋ ಭೂತಳದಲ್ಲೀ । ಹೊನ್ನಮುಡ ಪುಕಳಿಸೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲವ್ರೂಯುನ್ನ ಒ ತುಲ್ಲೀ । ಯುನ್ನಪ್ರಾಯು ಹೊದಿಂದಬರುವೆಯೂ ಕ್ರಿಗೆನಿನ್ನ ಗಿರಿಯಲ್ಲೀ । ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರಗೋಪಾಳವ ಹೊರುವೆನು । ಘನ್ನ ಭಕುತಿಯಲ್ಲೀ ॥೩॥

ಆರ್ಯಾ ವೃತ್ತ

ಶ್ರೀಧವನಸುಮಾಯುದಿ ಹರಿರೂಪಕೆ । ಭೇದವಿಲ್ಲನೆಂದರಿಯುದಲೇ । ಯಾದೇ ವೇಶ್ವರನ । ಸಂಗತ್ಯಾಗಲೆಂದೂ । ದ್ಯೆನ್ಯವಬಡುತಿರಲಬಲೇ ॥ ೧ ॥ ಶೇಷಾಚಲದ್ಯಾ ತ್ರಿಗೆಬಾಹೆನು ನಿರವಾಸಳಾಹೆ ನೆನೆಮೆಚ್ಚಿದನೂ ।ದೋಷವಿವರ್ಜಿತ ಬ್ರಹ್ಮಗರುಡಫಣೀ ಈಶಕರಾರ್ಚಿತ ಶ್ರೀವರನೂ ॥ ೨ ॥ ಅನಿಷಿಯೊಳವಳ ಕನಸಿಲಿ ಪೇಳಿದ । ಮೌನಿವಿನುತ ತಾನೆಬಂದಮೂ ॥ ವಮಾನಿನಿನೀನೀಗಂದನುಪತ್ನವ । ನಾಮುವನಾಡಿತೋರುವೆನೆಂದೂ ॥೩ ॥ ಯುಚ್ಚುತ್ತಂಗ್ಯೆವರಸುತ ಹರುಷದಿ । ಹಚ್ಚಿದೀಪಮುನಿದೇವರಿಗೆ ೯। ಅಚ್ಯುತ ಬಹಳರು ಣೋದಯುಕನಸಿದು । ನಿಶ್ಚಯುವೆಂದೂಮನದೊಳಗೇ ॥ ೪ ॥ ಅಂಗಳತಳಿ ಮನಿಸಾರ ಣೆಪರಿಪರಿ । ರಂಗವಾಲಿ ಬಹುಚಿತ್ರಗಳೂ ॥ ಮಂಗಳನಿಲಯಮಾ ಸ್ಪದನ್ರೋಯುಂಬಗೆ. ಶ್ರೀಂಗರವಾಗಳೆಮಾಡಿದಳೂ ॥ ೫ ॥ ಕಮ್ಮೆಣಿಯು ಹಚ್ಚಿರಕೊಂಡಂಬರ । ಘಮ್ಮನೆ। ಉಡಲತ್ಯೊಮ್ಮಿಂದಾ ॥ ಪಮ್ಮಕಣ್ಣೆರಡೋದವು ಎಂಬಳು । ತಿಮ್ಮಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮೆಯ್ಯ ಲಿಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಬಲುಲೇಶಂದರಿಸಿಣ ಹಚುತ ।ಬ್ಯೆತಲೆತಿದ್ದುತ ಕುಂಕುಮ।ಗಂಧ ॥ತಿಲ ಕವನಿಟ್ಟು ಸುಕಂಚುಕವನು । ತೊಟ್ಟುತೊಳ್ಬಂದಿಯು ಜನದಿಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಘನ್ನತರ ದಕಾಲಂದಿಗಿಗಳು ರುಳಿ । ಯುನ್ನಂಗರವ ತವಕದಿಂದಾ ॥ ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟಿಯುಹರಡಿಕಂ ಕಣಗಳನ್ನಿಡುವಳು ಬಹುಮುದದಿಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಕೊರಳಿಗೆಮಣಿಖಚಿತ ಗಣಿತಪದಕವು ಇರಸುತಿಹೆಳು ಬಲುಪರಿಯಿಂದಾ । ಸುರಪತಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನೀಗಲೇ । ಬರುವನೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ೨೪

ಭಾಮಿನಿ

ಅನಿತರೊಳಗೆನ್ನೆರಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ । ಮುನಿಯೊಳೊಂದು ಪದಾರ್ಥ ಕಾಣವು । ಘನ ತಿಮಿರಕವಿದಿಹೆನು । ನೋಡೆಂದೊದರುತಿರೆ ಪುನಹಾ। ಚನಸಿನೊಳುಸೆಳ್ದದಂತೆ ಈಗನ। ಗನವುಳಿಯಿತು । ಬಾವುಕಣ್ಣಿದ । ವನ ಮಹಿಮೆ ಯುಂವರಿಸು । ಅತ್ತಿಯೊಳ.ಡುತಿಸೆ ನಿತೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ತಾತ ಆದಿ

ಕೇಳಿರತ್ತೆವರೆನಾಹೇಳೂವ ಮಾತಾ । ಈಸಾಲುದೇವರಿಗೆತಪ್ಪಿದಕೆಈಘಾತಾ॥ಪ॥ ಯಲ್ಲವ್ವ ಕಣ್ಣೀಗೆ । ವಳ್ಳಿತಿತ್ತಾರೆ । ನೀನ್ ಸುಳ್ಳಲ್ಲೇಬೇವಿನ ।ಬಳ್ಳಿಯಾನುಡಿರೇ ॥೧ ಸಿಡಿಯಗಾನ ಡೆವೆಂದು ನುಡಿರೆಬಾಯಿಂದಾ ॥ ಮನಿಗೊಡೆಯಾರು ಈಕಷ್ಟಬಡಲೇನು ಛಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಜಟ್ಟಿಂಗಾಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ । ತೊಟ್ಟಿಲೇರಿಸಿರೇ ॥ ಈದೃಷ್ಟಿಬಂದಾರೆವಂ । ದಿಷ್ಟುಮನ್ನಿಸಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಗೊನಿಸಲ್ಲ್ಯಾಧಬ್ಬವ । ಮುಣಿಗಿಸಿದೀರಿ । ತಾಘನಸಿಟ್ಟಿನಾ ಕೆಲ್ಲೆ ಬನದಶಂಕಾರೀ ॥ ೪ ॥ ಸಾದೇವಿಯುಂಬದೂ ಹಾದಿಬಿಟ್ಟೇರೀ । ಈ । ಬಾಧಿಬಂ ತೀಗಲೆ ಶೋಧಿನೋಡಿರಿ ॥ ೫ ॥ ಕಚ್ಚೀನಗಡಿಗೆಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನಾಕೆಲ್ಲೆ ॥ ನೀ । ವೆಚ್ಚರಿಕಿ ಲ್ಲಾದೆ ॥ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಲಿಲ್ಲೇ ॥ ೬ ॥ ಅನಾಥಾಬರಲಿಲ್ಲಾ । ನಾನರಿತಿಲ್ಲಾ । ಇದು । ತಾನೆವೆಬಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾ ॥ ೭ ॥ ೩೨

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಇಂತು ಅತ್ತೆಯುಕೂಡ ಅಣಕವಾಡುತಲಿ । ನಿಶ್ಚಿಂತಬರಲೆಂದು । ಮನಸಿನಲಿ ಬಹಳಾ । ಸಂತೋಷದೀಧಂಸತುಪ್ಪಳದಮ್ಯಾಲೆ ಉ । ನ್ನಂತಲರಪೊಯು । ಪರಿಯಂ ಕದಲ್ಲೀ । ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ ಅಗರು ಪರಿಮಳದ ಪೊಗೆಯಿಕ್ಕಿ । ನಿಂತಿರಲುದ್ವಾರದಲಿ ಭ್ರಾಂ ತಿಯಿಂದಾ ॥ ಚಿಂತಿತಾ ಫಲವೀವೆನೆಂಬ । ಬಿರಿದಿಗೆಬಂದು । ಕಂತುಜನಕನು ಅಂಗಣ ದೋಳ್ ನಿಂತೂ ॥ ೧ ॥ ೩೩

ಶ್ಲೋಕ

ಜಾರಚಿನ್ಹಿಯತಿಳುವರೆಂತು ಲೋಕದಲೀ । ನಾರಿಯರನುಡಿಸುವರೊ ಅಂಥ ರೀತಿಯಲೀ ॥ ಕ್ಷೀರೆರಡುಕೊಡಕೆ । ಬೆಲೆಹೇಳುಸತ್ಯದಲೀ । ಹೇರಮಣಿಯನಲು ಹರಿ ಗೆಂಬಳ್ ಹರುಷದಲೀ ॥ ೧ ॥ ೩೪

ರಾಗ ವರಾಳಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಬನ್ನೀರಿ ಮನಿಯೊಳಗೇ । ಬ್ಯಾಸ್ಸರೆ ಬಿನ್ನ ರಾಗದೆ ಬ್ಯಾಗೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಘನ್ನಕೊ ಡಕಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಬ್ಯಾಡಿ । ಚನ್ನಾಗಿಈವೆನು ಮನ್ನೀಸಿ । ಯನ್ನ ಮಾತು ॥ ೧ ॥ ಕಂಡಕಂಡವರಿಗೆ ಅಂಡಲಿಯಾಲಾರೇ । ಗಂಡಿಲ್ಲಊರೊಳೂ ॥ ಭಂಡೆನುಹೇಳಾಲಿ ॥ ಅತ್ತೀಯಕಣ್ಣೀಗೆ ಕತ್ತಾಲೆಗವಿದದೇ । ಅತ್ತೀರೆಜಾಪ್ಟ್ಯಾಧ ಉತ್ತಮ ಮಾಡೀರಿ ॥ ೩ ಅಳೂವರುಹೋಗಿ ಯೋಳುತಿಂಗಾಳೂ । ಪ್ರಶ್ನಿ ಹೇಳೂವರಾದಾಡೆ ವಾಲೀಯನೋಡೀರಿ॥ ನೆರೆಮನಿಯವರು ಮಂದಿರಕೊಮ್ಮೆಬಾರರೂ । ಮರುಗೂವೆ ಒಬ್ಬಾಳೆ । ಯುರವು ಮಾಡಲಿಬ್ಯಾಡಿ ॥ ೫ ॥ ಬಾಲಾಕಾರೆಂಬ ವೀಕಾಲಾ ಕಾಯಿಲ್ಲವು । ಪಾಲೀಗೆಬಂದೀಸಿ

ಪಾಲೀಸಿಬ್ಯಾಗಾನೆ ॥ ೬ ॥ ಕಷ್ಟೆಲ್ಲದಾವಮಾತು ಎಷ್ಟೆಂದುಹೇಳಾಲಿ । ಶ್ರಿಕೃಷ್ಣಪಾ ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠ್ಠಲನೇಬಲ್ಲ ॥ ೭ ॥ ೪೧

ಆರ್ಯ

ಶರೀರವೆನಿನ್ನದೊಳಗೆ ಬಾಯೊಳು ಬುವ ಮರಿಮಾತಿನಸಂಜ್ಞೆಮಬ್ಯಾರೇ । ಕರಣಿದ್ದತ್ತಿಗೆತಿಳಿಯಗೊಡದಲೀ । ಪರಿಯಿಂಬಾಹ್ಯದಿ ಆಡುತಿರೇ ॥ ೧ ॥ ೪೨

ಶ್ಲೋಕ

ಅಂಗನಿಯುಜಿಡಗಿನಾ। ಮಾತುಕೇಳುತಾ ।ಹೆಂಗಳೆಚಿಂತಿಬ್ಯಾಡೆಂದು ಶ್ರೀನಾಥಾ॥ ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿನಾಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಬಂದೂ । ಕಂಗಳಿಗೆಬಂದ ಆಪತ್ತೇನುಅಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯ

ಗೆದ್ದವರಲ್ಲೀತನವಮಾ ಯುಷುರರು । ವೈದ್ಯನೊ ಯಂಬಂದದಿಆಗೇ ॥ ವೃದ್ಧಳು ಮೋಹಿತಳಾಗುವಂತೆ ಬಲಿಮರ್ದನ ಮಾತಾಡುವಹೀಗೆ ॥ ೧ ॥ ಔಷಧಬಲ್ಲೆನು ಜೋತಿಷಬಲ್ಲೆನು । ನಾಸರ್ವಸುವಿದ್ಯವಬಲ್ಲೇ ॥ ತಾಪಿನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನದಾಭೀಷ್ಟಯು। ಲೇಸಾದರೆ ಮೆಚ್ಚುವರಲ್ಲೇ ॥ ೨ ॥ ಆಲೋಚಿಸುತಿರೆ । ಆಲೋಕೆಶಗೆ ಪೇಳಿದ್ದನೆಯುರಡಕ್ಷರವಾ ॥ ಮೇಲಾದನು ಯನ್ನೇಳಕಿಯಿಂದ ವಿಶಾಲಜಗತ್ರಯವ ಪೃಟ್ಟಸುವಾ ॥ ೩ ॥ ಮಡೀಗ್ನಿಯ್ಯಸುರಗೆ । ಕೊಡಬಾರದೆ । ಕೊಟ್ಟಡಿವಿಯ ಪಾಲಾಗಿರೆ ಶಿವನೂ ॥ ತಡಿಯದೆಹೊಗೆವನ್ನೊಡದು ಪುರಾರಿಯ । ಮಿಡಕುಕಳದು ॥ ಸಲಹಿದೆನಾನು ॥ ೪ ॥ ಅರಿಯಸಾಕ್ಷಣದಲಿ ತರುಣಿಯುವಾಡಿದೆ । ತರಣಿರೆಕತ್ರಲೆ ತೋರಿಸಿದೇ ॥ ಪರುವರುಬಲ್ಲರು ಧರಣಿಸುರರಿಗೆನ್ಮೃತತರುಳನಕೊಟ್ಟುಪಾಲಿಸಿದೇ ॥೫॥ಕೆಂಡತಿಂದಭೂಮಂಡಲದೊಳಗಿದು ಕಂಡು ಕೇಳಿಬಲ್ಲಿರಿಯೇನೇ ॥ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲರು ಆಂಡಲಿದೂಯುನ । ಹೆಂಡರಾದ್ದು ಕೇಳಿದಿರೇನೆ ॥ ೬॥ ಮತ್ತೊಂದೂರೊಳು ಸುತ್ರಲನಾಯರ: ಯತ್ತದಲೆಬಿದ್ದಿಹಬಿಲ್ಲಾ ॥ ಸತ್ವದಿಂನಾ ಕತ್ರರಪ್ಪೆದಿದೆ । ಉತ್ತುಮವಧುಕೇಳಿರಿಸೊಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥ ಯನ್ಮೃತ್ಯವನೃಪಮನಸುಗಂಡುತನ । ತನುಜಯನೇಧಾರಿಯನೆರದಾ ॥ ನಿನಗೆತಕ್ಕಭೂಷಣವಲ್ಲೆಂದೂ । ಮಗೆಯಕೊಟ್ಟನೂ ಮ್ಯಾಲೊಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಧರಿಪನಮಗಳಿಗೆಜ್ವರಬರುತಿರೆನಾ । ಪರಿಹರಿಸಿದಕಾರಣದಿಂದಾ ॥ ಗಿರಿಜೇಶನಆಶೆರಸುಕನ್ನಿಕಿಯ । ಕರದುಕೊಟ್ಟಬಲುಮುದದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಆನನಭುಜದಲಿಪ್ರಾಣಿಗಳ್ ಹಡದೆನು । ಯೋನೆಂಥೇಳಲೆಸೋಜಿಗವಾ॥ ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆಸೂಸುಕೊಡುವದನು । ಮಾನವೇತಿಳಿರೆನ್ನಯಭಾವಾ ॥ ೧೦ ॥ ತೊಡೆಯಿಂಧಡೆದೆನು ಅಡಿಯಿಂಧಡದೆನು । ಹಡದೆನುನಂಹೊಕ್ಕಳಿಲೆಲ್ಲಾ ॥ ಮಡದೀಗಲೆನಿನ್ನೊಡನೆಪೇಳುವದು । ಬಡಿವಾರದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥ ಎಷ್ಟೆಂಥೇಳಲೆಶ್ರಿಕೃಷ್ಣಗೆಅರಿಕಿದು । ಕೊಟ್ಟಕೊ ಡದಿರಬಂದಿಲ್ಲಾ ॥ ಇಷ್ಟುಮಹಿಮೆಯನುದೃಷ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠ

ಲನೇಯುಂಬುವರೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ನೋಡುವೆಹಸ್ತವ । ಬಾಮುಂದಕೆಯುಂದಾಡಿಸವಿಸಾ ಪಿಸಿ । ಹೆನುತಿಳಿದೂ ॥ ಕಾಡುಬೇರುಕೊಟ್ಟೀದಿನ ಊಟವ । ಮಾಡದೆಕೋಣೆಯೊಳಿರು ಯುಂದೂ ॥ ೧೩ ॥ ಮಡದಿಯುಬಿಗಿವಪ್ಪುತಪರಿಪರಿಸುಖ । ಬಡಿಸುತಿರಲುಯನ್ನಪ್ಪಿ ಕುತೀ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಾರಾರರಿಯರುಎಂದೂ । ಕಡುಉಬ್ಬಲುಅವಳಾಹನ್ನುತೀ ॥೧೪॥ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಸೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ । ಪುಂಡರೀಕಲೋಚನಅವಳಾ ॥ ಗಂಡನಂತೆಬಂದಕಂಭ ಕೆಕಟ್ಟೀದಂಡಿಪಪೋದನು । ಸುರಕಾಲಾ ॥ ೧೫ ॥ ॥ ೫೮ ॥

॥ ವೃತ್ತ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಹರಿರೂಪೆರಡುಪೋಗಲಾಗಅತ್ತಿಯುನೂ । ಕರಿಯೇಬಿಡಿಸೆಂದುಯ್ಯೆದಿಹೆಳುಸ್ವರ್ಗವನೂ ನೆರೆಯುವರುಕಂಡರೀಸುದ್ದಿ ಊರೊಳಗೆ । ಹರಿಸುವರು ಯುಂದುಸತಿ ವಿಡುಕೆ ತನ್ನೊ ಳಗೇ ॥ ೧ ॥ ತರುವಾಯ ನಿಜವಾದಪತಿಯೇವೆ ಬಂದೂ । ತರುಣೀಭಂಗವನೋಡಿ । ಯಿದು । ಏನೇಯುಂದೂ ॥ ಬೆರಗಾಗಿವನಾತೆ ಎಲ್ಲಿಗೆಪ್ರೋದಳೆಂದೂ । ಭಗಿನಿಕೇಳ್ಪೇಳೆ ಶಾಂತಾದಳೆಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಕಟ್ಟಿದವರಾರುಕಂಭಕೆನಿನ್ನಭಾವೇ । ನೆಟ್ಟನ್ಹೇಳೆನಲುಯ ಮದೂತರೂತಾವೆ ॥ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರತ್ತಿಯುನುವ್ವೆಗೊಡಲುಯುಂದೂ । ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರುಕೇಳ ರಿಪಯೂಶಿಂಧೂ ॥೩ ॥ ॥ ೬೧ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ.

ಆಮೂತೊಪ್ಪತ ಸಾತ್ವಿಕಕಟ್ಟದ । ದಾಮುಬಿಡಿಪ ಸಾರ್ಥಕವಮಾಡೀ ॥ ಆವಾತಿಯುಸುಖ ದಿಂದಲಿಯಿರುತಿರೆ । ಧಾಮದೊಳಗೆ ಹೆಂಡತಿಕೂಡೀ ॥ ೧ ॥ ॥ ೬೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಇನ್ನುನೆರೆಯುವರಿದನು ಕೇಳಿಲ್ಲೆನಮಾನವು । ದಕ್ಷಿತೀಕೃಷ್ಣನ್ನ ನೆನಿಸಲು । ಸಲ್ಲದೆನುತಿರೆ ತರುಣಿಗರ್ವದಲೀ ॥ ಪನ್ನಗಾದ್ರಿನಿವಾಸಆಡಿದ್ದ । ನ್ನುಬಿಡನಹಂಕಾರಕೆಡಿಸುವ । ಯಿ ನ್ನಿವಳಮುತ್ತಿಪ್ಪುಭಂಡಳವಾಡಬೇಕೆಂದೂ ॥ ೧ ॥ ತ್ವರದಿವಂದಿನಸತ್ಯವೃದ್ಧಳೆ । ಬಿರಿ ಯುವೆಂಬೊಲನೇಕರೂಪವ । ಧರಿಸಿವೊದಲಂತಲವ ಕವರ್ಾಚರಿಸೆ ಸದನದೊಳೂ ॥ ತರುಣಿಕಂಡಬ್ಬರಿಸುತಲಿ । ಈಧರಿಯೊಳಾಗದ । ವಾತುಯುಂಥರ । ಥರನಡುಗಥರಿ ಪೂಜಿ । ಯೊಳಗಿಹಗಂಡಗಂಬುವಳೂ ॥ ೨ ॥ ॥ ೬೪ ॥

ರಾಗ । ಶಂಕರಾಭರಣ ॥ ತಾಳ ಆದಿ ॥

ಬಂಧಾರೆಅತ್ತೆವರು । ಮನಿಯೊಳಗೇ ॥ ಯೇನುಬಂದೀತುನೋಡಿರಿಕೇಡುನನಗೇ ॥ ಪ ॥ ಅಡಿಗೆಯುಮಾಡುತ । ಅತ್ತೆವರುಕುಳಿಥಾರೆ । ಅಡಕಲಿಮನಿಯೊಳು ಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೧ ॥

ಸಜ್ಜೀಗಿತಿನ್ನುತಕುಳಧಾರೆ । ಅತ್ತೆವರು । ಮಜ್ಜೀಗಿಮಾಡುಧಾರೆ ಅತ್ತೆವರು ॥ ೨ ॥ ತೊಟ್ಟೀಲುತೂಗುತಕುಳಿಧಾರೆ । ಅ ॥ ಬಿಟ್ಟಾರೆಸೀರಿಯುಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೩ ॥ಅಕಳಾಕರ॥ ವೂತ । ಕುಳಿಧಾರೆಅತ್ತೆವರು ॥ ಜೋಕಾಲಿಆಡುಧಾರೆ । ಅತ್ತೆಯುವರೂ ॥ ೪ ॥ ತುಪ್ಪಾ ವಕಾಸೂತಕುಳಧಾರೆಅತ್ತೆವರು ॥ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಕೆಮ್ಮೂಧಾರೆಅತ್ತೆವರು ॥ ೫ ॥ ಹಾಳಾಹ ಗಿಯುದೊಳುಕೂಗೋರು । ಅತ್ತೆವರು॥ ಮಾಳೀಗಿವ್ಯಾಲೆಲ್ಲಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇ ಶವಿಠಲನದಯುದಿಂದ । ಮನಿಯೊಳು । ಕಾಣಬಂದಪ್ಲಿಲ್ಲಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೭ ॥ ॥ ೭೧ ॥

॥ ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ ॥

ಏನೆನೊಡಲ್ಕು ಪನೊಳಗಾಪ್ರೇತವು । ಜನನಿ ನಿನಗೆನಾ ನೆಂಬುವವು ॥ ವನಿತೆಕೂಡಿಕೊಂ ಘೊರಘೋಗಲು । ಚೆನ್ನನೆಹತ್ತ್ಯೋ ಡುತಬರುತಿಹವೂ ॥ ೧ ॥ಈಪರಿಯಾಗಲು । ಮನಿಯೊಳಗಿನ್ನಾ । ವಾಪರಿಯುಲಿಇರಬೇಕೆಂದೂ ॥ ಗೋಪಾಲನಬಳಿಯುಲಿಬಂದಾಡುವ ಆಪುರುಷನುಮನದೊಳುನೊಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಈತನುಈಸತಿನಿನ್ನದು । ಮನಿಯೊಳು । ಪ್ರೇತಬಂದುನಿಂದಿರಗೊಡದೂ ॥ ನಾತಸನಿಮ್ಮನಿಯೊಳಗಿರುವೆವೆನಲು । ಶ್ರೀತಾಪಸಪೇ ಳುವಕರದೂ ॥ ೩ ॥ ಅನಿಸ್ಕವಿಲ್ಲೆಂದಾಗದು । ತಿರ್ಮ್ಮೊಪ್ಪನಹರಿಕೇನಾರಿದ್ದೀತೂ ॥ ಘನ ಗಿರಿಯಾತ್ರಿಯುಮಾಡಿಬಸ್ತಿ । ನಮ್ಮನಿನಿಮ್ಮದೇವೆಯಿದ್ಧೀತೂ ॥ ೪ ॥ ಯುಂದಾಜ್ಞಾಪಿ ಸಲಾತರುಣಿಮನಕೆ । ಬಂದುದಚಲದಯ್ತಿಯುಮಾಡೀ ॥ ಛಂದದಿಂದಬಂದಿರುವರು ಕೃಷ್ಣನ । ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸತಿಪತಿಕೂಡೀ ॥ ೫ ॥ ಆಗಾಸುಂದರಿ । ತನ್ನಾಹಂಕರ। ನೀಗಿಸತಿಯುರೊಡನೆಪ್ರತಿದಿನಾ ॥ ಭೋಗಿಮತಿಹೆಳಾನಂದದಿಂವ । ಶ್ರೀಭಾಗೀರಥಿದೇವಿಯ ಪಿತನಾ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಚಾರಲೀಲಿಗಳು । ಸಾನುರಾಗದಲಿ । ಕೇಳದರೇ ॥ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ । ಒಹುದೋಷಜಕ್ಲೇಶಗಳಿನಾಗವು ।ಸದ್ಗತಿಸಾರೆ ॥ ೭ ॥ ಜಯುಮತ್ಸ್ಯಕ ಮಠಕಿಟನರಹರಿವಟು । ಜಯುಭಾರ್ಗವಖರರಿಪು । ಜಯುತೂ ॥ ಜಯುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸುಬು ದ್ಧಕಲಿಕಿಜಯು । ಜಯುಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಜಯುತೂ ॥ ೮ ॥ ಅಂತೂಪದಗಳು ॥ ೭೯

ಶ್ರೀಗೋಪಿಮನೋಹರಾಯುಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ತರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿಂದಗೋಕುಲದಲೀ । ತರುಣಿಯರ ಕೂಡಾಡುತಾ ॥ ಭರತಾಲಂಕರ ನಾಟಕಗಳ ಕಲಿಸೀ । ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖ ಸುರಿಸುತಾ ॥ ಇರುತಿರುತೆಲ್ಲರು ಬಿಟ್ಟು ಕಂಸಕರೆಸಲೂ । ಹರಿ ಮಧುರಿಗೆ ಪೋಗಲೂ ॥ ಸ್ಮರಸಾಬಾಧಿಗೆ ಭ್ರಾಂತರಾಗೆ ಒಲಿದೂ । ಇರಲೋರ್ವಳಿ ತೆಂಬಳೂ ॥ ೧ ॥ ೨

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ರೂಪಕ

ಧಿಕುಧಿಕು ಜನ್ಮವು ನಾಕವ್ವಾ । ಲಕುಮಿನಾಥ ನಗಲಿದನವ್ವಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪುರುಷಾಪತ್ತ್ರಿರ ಧನಮನಿರ್ಯಾತನು । ಮರಿಸಿ ಮರುಳು ಮಾಡಿದನವ್ವಾ ॥ ೧ ॥ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬಿಟ್ಟಿನುತಿರಲೂ । ಪುನ ॥ ಕಲ್ಲುಮಾಡಿ ತೆರಳಿದನವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಾಣಪದಕಂ ದರಿತಿಹವೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲೆಲ್ಲಿಹನವ್ವಾ ॥ ೩ ॥ ೪

ಶ್ಲೋಕ

ಹೀಗೆಂದೊಬ್ಬಳು ಗಾಯನಂಮಾಡಲೂ । ಆಗೆಲ್ಲವ್ಯಾಪಾರವುತಾ । ಆಗೋಡಯಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರತಿಮಿಯಂತೇ । ಆಗಲ್ಲೆ ಕಡುಸುಯ್ಯುತಾ । ನಾಗಾವೇಣಿಯ ಳೋರ್ವಳಿಂ ತೆಂಬಳೂ । ಯೊಗೀಶನಂ ಕಾಣದೇ । ನೀಗಿಚಿಂತೆಯನೆಲ್ಲ ಕೇಳು ಭೂಪಾ । ಈ ಗಾನು ಪೇಳ್ವೆನದೇ ॥ ೧ ॥ ೬

ರಾಗ ಯಹರಬಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಹ್ಯಾಂಗೆಮಾಡಲೆವ್ವ ರಂಗಾಹೋಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲಾ । ಈಗಬರುಥೀನೆಂದುಪೇಳಿ ಬ್ಯಾಗಹೋದಾ । ಹೇಳಬುದ್ಧೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸುಂದಿರಾವೆಂಬೊಗು ಬ್ಯಾಸರಮಾಡುತನ್ನ ದುಕಾ ॥ ವೆಂದರೊಲ್ಲಾದವ್ವ ಜೀವಾ ನಿನ್ನೆ ಬೆಳತನಕಾ । ಯಿಂದಿರೇಶನ । ಪದ ಧ್ಯಾನಾ ॥ ದಿಂದಮೊಗ್ಗ ಲೋಳು ಮೊಲಿಯಾ ಕಂದನ್ನಂಬಲ ಜರಿದೆ ಯಾರೆನಂದರೂ ಅನವಲ್ಲರ್ಯಾಕೆ ॥ ೧ ॥ ಯಿದ್ದಕಾಲಕೆ ಅತ್ತಿ ಅತ್ತಿಗಿ ಗಂಡ ವೈದುನರಾ । ಸದ್ದು ತಪ್ಪೀಸುವದರ ವಳಗೆಬಟ್ಟವೆ ಘೋರಾ । ಮಧ್ಯದಲ್ಲ್ಯೋಮ್ಮಿಂದಲೊವ್ವ । ಯುವ್ವ ಮಧುರಾ ಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು । ಬುದ್ಧಿವಂತಾರಾದರು । ನಾವೆ । ಕದ್ದ ಕಳ್ಳೇರಾದಿವೆಲ್ಲೆ ॥ ೨ ॥ ಮಾರಬ್ರಹ್ಮಾ ರಾಣಿಯಿಟ್ಟದು ಜ್ಞಾಪಕಿರದೇನೇ । ಧೀರ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆ ದಾರಿಕೊಡರೇನೇ । ನಾರಿಯರ ವಶವಾದನೇನೋ । ತೋರದುಮತಿ ಜಾಣೆ ಯುಮುನಾ । ತೀರಕನ್ನಾ ಹೋಗುವೆನಲ್ಲೀಂ । ದಾಯುಲಬಾಹೋರಕೇಳುವ ॥ ೩ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ಅಂಗನಿಯರು ಭಗವಂತನ ಕಾಣದೆ । ಅಂಗಲಾಚುತಲಿ ಯಿರಲಿತ್ತ ॥ ಅಂಗಜ ಪಿತ ಉದ್ಧವಗೀಪರೀ । ತನ್ನಿಂಗಿತವನು । ಪೇಳುವನತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ೧೦

ರಾಗ ಶಾಮುಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಡಿಯೋ ವೃಂದಾವನಕೆಂದೂ । ಯನ್ನ ನುಡಿಗಾಳ ಮನಸೀಗೆತೆಂದೂ ॥ ಜವ ನಡೆಯೊ ವೃಂದಾವನ ಕೆಂದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಉದ್ಧವ ಗೋಕುಲ ದವರೆಲ್ಲ ಬಳಲುತ । ಯಿದ್ದಾರು ಈಕ್ಷಣಹೋಗೂ ॥ ೧ ॥ ಸ್ಮರಿಸೂತ ಯನ್ನಯ ಚರಿತೆಯ ! ಚಿಂತಿಯ । ಮರತು ಸುಖದಲಿಹೆದೆನ್ನೂ ॥ ೨ ॥ ನಾಧನಿ ದ್ವಾದಕಿಯೂ ದಿನದಲಿನಂದ ॥ ಗಾದ ದ್ದ ಆರಿಕೆಯಮಾಡೂ ॥ ೩ ॥ ತಾಯೀಗೆ ಬೊವ್ಮಾಂಡಾ ಬಾಯೊಳು ತೋರಿದೇ । ಈಯಾಖ್ಯಾನರಿಕೆಯ ಮಾಡೂ ॥ ೪ । ಹೆಗ್ಗಾಗಳಿಂವಲಿಕಟ್ಟಾಲುಪದಗಳು । ವೆಗ್ಗಳ ಮಾಡಿಪ್ಪುದೀಳೂ ॥ ೫ ॥ ಪೊದತಾಡನದಿಂದ । ಮುರಿದೆನುನ್ನ ತದ್ವಯ । ಪಾದಪವಿ ದನೆಲ್ಲಪೇಳೂ ॥ ೬ ॥ ಪಣ್ಣಾವನಾಸರೆ ಪ್ರೂತನಿಕೊಲ್ಪೀನೇ । ಉನ್ನಾತ ಪೋಬೊವ್ನ ನೆನ್ನೂ ॥ ೭ ॥ ಬಿದ್ದುಮಡುವಿನೊಳು ಸರ್ಪವನ ಸೀಕ್ಷಿಸಿ। ಎದ್ದುಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಪೇಳೂ॥೮॥ ಬೆರಳಿಂದಗೋ ವರ್ಧನಾದ್ರಿಯ ನೆತ್ತಿದೆ ತರುಣರ ಕೃತ್ಯನೋಡೆನ್ನೂ ॥ ೯ ॥ ಕಾಡ ಕಿಚ್ಚುನುಂಗಿ ಗೋಪಾಲರುಳುಹಿದೇ । ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮಹಿವೆ ನ್ನೂ ॥ ೧೦ ॥ ಸಂಗ ಪಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೋಗೂವದ್ಯಾಕೆ । ಗೋ । ಪಾಂಗನಿಯರನ ಸಂತೈಸೂ॥ ೧೧ ॥ಮತ್ತೊಂ ಮುಯೋಚನಿ ಬಿಟ್ಟ ಚನ್ನಾಗಿ । ಸ ।ದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡನ್ನೂ ॥ ೧೨ ॥ ಕಾಮಿನಿ ಯರನ ನಾಒಬ್ಬಾನೆ ರಮಿಸೀದೇ । ಈನುಹಿಯ ತಿಳಿಸೂ ॥ ೧೩ ॥ ವೈಕುಂಠತೋ ರಿದೆ ನಂದೀನೆಲ್ಲಾರಿಗೆ । ಈಕಥಿಯರಿಕೆ ಯಮಾಡೂ ॥ ೧೪ ॥ ಬಿಲದೋಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾ ಕಳಗಳರ್ಭಕರೀಗೆ ವಳತುಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಪೇಳೂ ॥ ೧೫ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು ನಾನೇವೆ ಯಂಥೇಳು । । ಮಾನವ ನೆನ ಬ್ಯಾಡಿರೆನ್ನೂ ॥ ೧೬ ॥ ೨೬

ಆರ್ಯ

ಇಂತುಪೇಳಿ ಉದ್ಧವನ । ವೃಜಕೆ । ಭಗವಂತಕ್ಟಲು ಒಲೆ ಗೋಪಿಯರೂ । ಕಂತುಶರವ್ಯೆಥಿಗೆ ಪರವಶವಿ ಭ್ರಮರ । ನಂತತಿಳಿದ ವಸನುಡಿಸುವರೂ ॥ ೧ ॥ ೨೭

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಅಟ್ಟತಾಳ ಅಷ್ಟಕಧಾಟಿ

ಕಳಿಸಿದಾನೆ ಭೃಂಗಶ್ರೀಕಾಂತಾ । ನಿನ್ನಬೇಕಂತಾ । ನಮ್ಮತಿಳಿದು ಬಾ ಯಂತಾ ।। ಪಲ್ಲ ।।

ಶ್ಲೋಕ

ಅಂದುಕರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ರೂರಬಂದಿದ್ದನಲ್ಲಾ । ಮುಂದಗವು ನೆರಾಗಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ದುಸಲ್ಲಾ ವೆಂದು ಚರಣಗಳಿಗೆರಗಲ್ಕೇ ಪೊಷದಿಲ್ಲಾ । ವೆಂದುತಿಳಿಸಿ ಕಾಣದಂತೇ ಪೋಗಿಹೆನುಖುಲಲ್ಲ ।। ೧ ।

।ಪದ।

ಯಿಂಥವಂಚಕ ಬುದ್ಧಿಸಲ್ಲೊದೇ । ತನಗಿದು ವೋದೇ । ಕೂಡಿದವರೆಳೊಳು

ಭೇದೇ । ಯಂಥೆಂತಕೇಡೂ ಮಾಡಿಹೆಕೇಳೂ । ಪರಮುದಯಾಳೂ ।ತಪ್ಪುನನ್ನಾದೆ ಪೇಳೂ ।ಪಂಥಉಳ್ಳವ ನನ್ನಮುನಿಗಂಡಾ । ವಿಾರಿದಚಂಡಾ । ಪೇಳಲಿನ್ನೇನುಭಂಡಾ ಕಂತುಪಿತನ ಪಲಿಸಿದಳೆಂದೂ । ಽನ್ನೊಳಗೆನೊಂದೂ । ಕೊಳ್ಳುತಿಹೆಬಹಳೆಂದೂ ॥ ೨।

ಶ್ಲೋಕ

ಕಂಡೂಹೋದವರೆ ನಾವುನಿಲ್ಲಿಸುವದೆಂದೂ । ಪಾಂಡೋರಂಗನು ಕದ್ದುಹೋಗಿ ಹಾನೊಬಂಧೂ। ಮಿಂಡಿಮಿಂಡೆರಾರ ಮಿಸಿಕೊಳುತ ಲ್ಲಿನಿಂದೂ । ಭಂಡೂಪೇಳಲು ಅಟ್ಟಿದನೆ ನಿನ್ನ ಸಿಂದೂ ॥ ೩ ।

ಪದ

ತಮ್ಮವ್ವಾ ಶ್ರೀಯುಶೋದೆ ಪ್ಯಾನಾ । ನಂದಗೋಪನಾ । ನೋಡಿಬಾಯಂದು ನಿನ್ನಾ । ಅವ್ವಾರನುತ ಕಳಿಸಿಹ್ಯನಲ್ಲಾ । ಯಿದುಪುಶಿಯಲಾ ನಮ್ಮಪೇಕ್ಷವಗಿಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮವ್ಮ ಈಕಾಮ ನಟ್ಯೊಳೀ । ಗಾಗಿಯದಿಸೀಳೀ । ವೃದ್ಧಗಂಡರಪ್ಪಾಲೀ ।ದವ್ವು ಗಟ್ಟಿವ್ಮನುವಲ್ಲರೋ । ಮಾತನಾಡರೋ । ಮುಂದುಪಾಯುವತೋರೋ ॥ ೪ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಶೀರಿದಡ ಚಲಿಯುಟ್ಟು ನಾವೆಲ್ಲಕೂಡಿ । ನೀರೋಳಾಡಲು ತಂಕದ್ದುಕೊಂಡುಓಡೀ। ಮಾರಾಮಂದೀನೋಡಿ ಭಂಡಾಟಮಾಡೀ । ಸೂರೀವಾಡಿದ ಕ್ಷೀರಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡೀ ॥ ೫ ।

ಪದ

ಮಡುವಿನೊಳಗ ಯಾದೋಯ್ವನೂ । ವಸ್ತ್ರತೆಗುವವೂ । ಮುದ್ದಿಸುತ ರವಿ ಸುವನೂ । ಓಡಿಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತೆಕ್ಕಿಯಲಿಂದಾ । ಒಹಳಾನಂದಾ । ಬಡಿಸುವ ಶ್ರೀಮು ಕ್ಕುಂದಾ ॥ ಮುಡಿಯನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನಗಿಸೂವಾ । ಒಹುನಲಿಸೂವಾ । ನಮ್ಮನೆ ಲ್ಲಬಗ್ಗಿ ಸುವಾ । ಕೊಡಿಲಾಳಿಯಂದೇರಿ ಕೊಂಬೋನೋ । ಓಡ್ಯಾಡಿಸುವ್ಹೋನೊ । ಯಿವು ಮರ

ದಿಹ್ಯನೇನೋ ॥ ೬

ಶ್ಲೋಕ

ನಿತ್ಯಾನವ್ಮೊಳ್ ಕ್ರೀಡಿಸುವವಿವರವೆಲ್ಲಾ । ಸತ್ಯಾವಲ್ಲಭ ಸ್ಮರಿಸಲ್ಕೆ ನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲಾ । ಮುಕ್ತೀಕೊಂಡಿಹ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಹ್ಯಇಗಡೆರೆಲ್ಲಾ । ಯತ್ನಾತೋರದೆ ಲಾಲಿಸೆಮ್ಮ ಯಸೊಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಪದ

ಇಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ಬಳಲೂವಿಯಂಬಿಯ್ಯಾ ಕೇಳೋಹಡದಯ್ಯಾ ॥ ನೋಡೋ ಕೃಷಿಯಾದ ವೈಯ್ಯಾ ಉಟ್ಟ್ಯಾಂಬರಗಳು ಮಾಸಿದ ವೆಂಬೋಯಚ್ಚರಿಲ್ಲಂಬೋ । ಅನ್ನ ಜರಿದೇವು ಕಾಂಬೋ ॥ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದೆಯಂದು ಬರುಥೀನಿ । ಯಂದ । ಬಹುಮಾನಿ । ಯಮ್ಮ ಮಾಡೀದ ಹಾನಿ । ಮುಟ್ಟ್ಯಾದೆ ಯಮ್ಮಾ ಸರವನಿಗೇ । ಮಾಡುವ ಹ್ಯಾಂಗೆ । ಮಿತ್ರೆ ರೆಂಬೋರು ಹೀಂಗೆ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ತಾಯಿಹ್ಯಾತನಕನಾವೂ । ಆರಹಂಘಚ್ಚ್ರ ಲಿಲ್ಲಾ । ತಾಯಿತಂದಿಗಳು ಗಂಡಾ ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರೆಲ್ಲಾ ॥ ಶ್ರೀಯರಸನವರು ಯಂದೂ । ಕರಿಣಾತ್ರವಾಡಲಿಲ್ಲಾ । ಮಾಯಾವಾಗಿನಮ್ಮನು ಕಾಡಿಸುವದುಸಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

॥ ಪದ ॥

ನಮ್ಮಹಂಬಲವ್ಯಾಕೆ ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲಗೆಕ್ಲೇಶಾ । ಬಡುವದುನಮ್ಮದೋಷಾ ॥ ಸುಮ್ಮಾನೆ । ಅವನ್ಯಾಕೆದೂರೂವಾ । ತಾನೆಸಾರೂವಾ । ಮನಬಂದಾರೆಯಿರುವಾ ॥ ಕರ್ಮಾನುಸಾರನು । ಭೋಗೀಸೀ । ಯಮ್ಮಮನದಾಸೀ । ತಿಳಿಸವಗೆಪ್ರೀತ್ಯೈಸೀ । ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರೆ ಮಗೆದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟ್ಯಾ । ಪೋಗುವದುಶಿಟ್ಟ್ಯಾ । ಬೀಡುವದು ದಯ ವಿಟ್ಟ್ಯಾ ॥ ೧೦ ॥ ೩೭

ಆರ್ಯ ವೃತ್ತ

ಇಂತು ಭ್ರಾಂತಿ ಯಿಂದಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಬಹು । ಕಾಂತಿಯುರ‍್ರ ಕಂಡುದ್ಧವನೂ ॥ ಕಂತುಪಿತನು ಪೇಳಿದ ಮಂಗಳನುಡಿ । ಸಂತೋಷದಲಿಂ ಪೇಳೂವನೂ ॥ ೧ ॥ ೩೮

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ರೂಪಕ

ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯರ‍್ಯಾ ಕೇಳಿ । ಶ್ರೀಭಗವಂತನ ವಾಕ್ಯ ವಿವ್ಪೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ಮರಿ ಸುತತನ್ನಯ ಚರಿತಿಯ ಚಿಂತಿಯ । ಮರದು ಸುಖವಬಡುತ । ಇಹದೇವಾ ॥ ೧ । ಸಿಂಧುವಿನೊಳು ಸಿಲ್ಕಿಹ್ಯದನು ಬಿಡಿಸಿದೇ । ನಂದಗದರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಬಾಯಿತೆರದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡವ ತೋರಿದೆ । ತಾಯಿಗದರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಬಲುಹಗ್ಗವಕಟ್ಟಲು ಬೆಳಸಿದೆ ಕಾಗ್ಗಳು । ಇದನರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಪದ ತಾಡನದಿಂದೆರಡು ಮರಾಮುರಿ । ದದುಈಗರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೫ ॥ ಪೂತನಿ ಶಕ ಟಾದ್ಯೆರ ಕೊದೆಂನು ಈ । ವಾತುಗಳರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಬಿದ್ದುವುತುವಿನೊ

ಳುಸರ್ಪನಾ ಸೀಕ್ಷಿಸಿ । ಎದ್ದುಬಂದದ್ದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಅಂದುನಗವಪೊತ್ತು ಳಿಸೀದೆ । ತುರುಬಹು । ಮಂದೀಯನಿದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೮ ॥ ವಿಪಿನಾಗ್ನಿಯನುಂಗಿ ಗೋಪಾಲಕರಾ । ವಿಪತ್ತುಕಳದ್ದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರು ಬಹು ತಾನೊಬ್ಬನು । ನಿಮಗೀಮ । ಹಿಮಿಗಾಯರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥ ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣನಾದಪ್ರಯುಕ್ತ । ಸುವೈಕುಂಠ । ವತೋಽದೆನೆಂದಾ । ೧೧ ॥ ಬಿಲದೊಳುಸಿಕ್ಕೀದ । ಗೋವು ಬಾಲಕರಾ । ಸಲಹಿದದರಿಕಿಯು । ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ವಂದೊಂಧೆಳಲೆ । ಕಂಡದುಮನಸೀಗೆ । ತಂದುಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವದೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಸರುವ್ರೋತ್ಸುಮನೆಂದರಿವವದು ತನ್ನನು । ನರನೆಂದನಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು । ಸರ್ವದನಿಮ್ಮಯ । ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ತಾನಿಹೆನೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ೨೬೩

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ಮೃದುವಚನಿಂಥೇಳಿದ । ಹರಿಯನೆ । ಮುದದಿಂ ಕೇಳುತಲರವಿಂದಾ । ಪದಸಿಯರುದ್ಧವ ನೆಂತಿಳಿಯದೆ । ಷ । ಟ್ಪದಗಂಬರು । ಈಪರಿಯಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ೨೬೪

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮಸೀಜಾನಯ್ಯನು ಕನಸಾದನೆನುತಿದ್ದೆ । ವನುಮಾನವ್ಯಾತಕಿನ್ನೂ । ವನಿತೀರಿದ್ದಲ್ಲಿ । ನೆನಪಾದಿವೆನಾವು । ಘನಕ್ರಿಯವಂತ ರಂಗಾ। ಹೇಭೃಂಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಆವದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆವ್ಯಾಳ್ಯದಲಿಬಂದ ।ಆವಮುನಿಯೊಳುನಿಂದಾ॥ ಆಊರೊಳಗೆಬಂದು ।ಆವಕೆಲಸಮಾಡ್ದ ।ಆವಯೋಚನಿಯೊಳಿಪ್ಪಾ । ಹೇಮಧುಪಾ ॥ ೧ ॥ ಯಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರುವ । ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಸಂಚರಿಸೂವ । ಎಲ್ಲೆನುಮಾತಾಡುವಾ । ಎಲ್ಯುಂಬುನುಡುವ । ಹಾಂಗಲ್ಲಿಲ್ಲಿರುವ । ಮ । ತ್ತೆಲ್ಲೆನಿದ್ರಿಯ ಮಾಡುವಾ । ಆಕಿತವಂ ॥ ೨ ॥ ನೀನಾವಲ್ಲಿರುವನೋ । ಯೇನಾಊರಾತನೋ । ಕಾಣೇವ್ರೋ ನಿನಗುರುತಾ । ಈನಮ್ಮೆಲ್ಲರಸಿಲ್ಲಿ । ಮಾನಕಳದುಳೋದ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತಾನೂ । ನೋಡಿನ್ನೂ ॥ ೩ ॥ ೨೬೭

ಆರ್ಯೆ

ಯಿಂತಾಡಿ ಮನಸು ದಣಿಯದೆ ಪುನರಪಿ । ಕಾಂತಿಯರುದ್ಧವ ಗಂಬುದನೂ ।
ಚಿಂತಿಯಿತರ ವಿಷಯದಲಿಡದಲೆ । ಕೇಳ್ ಸಂತೋಷದಿ ನೃಪಪೇಳುವೆನೂ ॥ ೧ ॥ ೨೬೮

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ

ಮಧುರಿಪುಬಂದೇನುಮಾಡಿದಾ ನಲ್ಲಿಮಧುಪ। ಮರಿಯದಲೆ ತಿಳಸಿದಾ ॥ ಪಲ್ಲ॥

ಆನಿಯಗಸನಂತೆ ಎನೋಮ್ಮತಿದ್ದಂತೆ । ಶ್ರೀನಾಥಾಕೊಂದನಂತೆ ಖರಿಯೇವೆ । ತಾನೆ ತಂಡಿತ್ತನಂತೆ ಪೋಣಿಸೀದಮಾಲಿ । ಗಂಧಾಮಾನಿನಿ ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ ಖರಿಯೇವೇ । ೧॥ ಬಿಲ್ಲೀನ ಹಬ್ಬವಂತೆ ಮಲ್ಲಾರ ಮ್ಯಾಳಪಂತೆ । ಬಲ್ಲೀದಗಜವಂತೆ ಖರಿಯೇವೇ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ

ಪಾಳತೆಂತೆ ನಿಲ್ಲಾದೆಕೊಂದ ಕೃಷ್ಣನೂ ।ಕುಲ್ಲಾಕಂಸಾನೆಂಬೋರು ಖರಿಯೇವೆ । ೨ ॥
ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯೆರು ನಿರಸ್ತರಾಘ್ಯೋದರಂತೆ । ಸ್ವಸ್ಥಮಧುರಿಯಂತೆ ಖರಿಯವೇ ।
ಹಸ್ತೀಪ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆಸುರರಶುಭಾ । ಮಸ್ತಾಎಂಬೂರಂತೀದುಖರಿಯವೇ ॥ ೩ ॥

ಆರ್ಯವೃತ್ತ

ಹತ್ತುಭಾರಿಗಿದು ಹತ್ತದಮಾತಾ । ಮತ್ತಿಭಗಮನೆರೆ ಕರಸಿಹ್ಯರೂ । ತತ್ವಲ ಮಾಡದೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆನ್ಮೊಳು । ವೃತ್ತಾಂತೆಂಧೀಗಾಡುವರೂ ॥ ೧ ॥ ೬೨

ರಾ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಟ್ಟ

ಭೃಂಗಮಾಜಧೆಳಲ್ಲೀಹ್ಯಾ । ಅಂಗನಿಯೇರಾ । ಕೃತ್ಯವಾ ।ತುಂಗದೇವಾರಾಗಿ। ನೀಬಂದೆಶ್ಯೋಭೃಂಗ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿಲ್ಲಗೊಡದಾಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲನ ಕರ ಘಾವೈದಾನೂ । ಬಿಲ್ಲುಹಚ್ಚೆಂದು ಸತ್ಯವೇನೊಭೃಂಗಾ । ಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಗೀಇದ್ದಾನೋ ಖುಲ್ಲಿಅಕ್ರೂರನೆನುತಿದ್ದಾ । ಅಲ್ಲಿಎನಂಬೊರಾವನಿಗೆಭೃಂಗಾ ॥ ೧ ॥ ಮಾರನಯ್ಯಾ ನಂಗಸಂಗಾ। ಹಾರೈಸೀಕೊಂಡೀಬಗೆ । ನಾರೇರೆಕರೀಸಿ ಕೊಂಡಾರೆಭೃಂಗ । ಮಾರೀದಮಾತಾ ಯಿನಾತೀದೂ । ಜಾರೇರಾ ಕುಂತಾಣೀತಾನಾ ಪುರುಷಾಗೆ ನಾಚೀಕಿಲ್ಲೆನೋ ॥ ೨ ॥ ಅವಲಂಕಾರಿಟ್ಟೇಹ್ಯಾರೋ । ಆವಂಬಾರ ಉಟ್ಟೇಹ್ಯಾರೋ । ಆವಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಾಬಲ್ಲಾರವರುಭೃಂಗಾ ॥ ಆವಾಶೃಂಗಾರಾಗೂವಾರೋ । ಆವಸೌಂದರ್ಯ ತೋರ್ವಾರೋ । ಆವಾಭಾವಾ ತೋರಿಸೂವಾರೊ ಭೃಂಗಾ ॥ ೩ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆನುಡಿವಾರೂಜಾಜೀ । ಮಲ್ಲೀಗಿ ಮುಡಿವಾರೊ ಮುಡ್ತಾ । ಗೊಲ್ಲಾತೆರೆಂದೆಮ್ಮಾಗಂಬೋರೊ ಭೃಂಗ ॥ ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ ನಗುವ್ರೋರೆಯಲ್ಲೆಂದಾರಲ್ಲಿ ತಿರುಗೋರೆ ನಲ್ಲಾರಾಭೀತಿಬಿಟ್ಟೆಹ್ಯರೆ ಭೃಂಗಾ॥೪ ಯಂದೀನಾರಭ್ಯ ಯೋಚಾನೆ । ಸಂಧೀಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೊಶ್ರೀ । ಇಂದೀರೇಶಾ ಬರಬೇಕೆಂಬೋದೂ । ನಂದಾಜಾಗೆ ನಗೂವಾರೋ । ಮುಂದಿ ಬುತ್ತೀಗೆವ್ಯೆಂಜಾನಾ । ತಂದಾತ್ಯರನಾಮಾಡಿದಾರೊಭೃಂಗಾ ॥ ೫ ॥ ಹುಟ್ಟೀಕಲಿತಾರೋಕೃತ್ಯಾ । ಹೊಟ್ಟಮೊದಲೀಗೆ ಬಲ್ಲಾರೋ । ಕೆಟ್ಟಜ್ಯಾತೀಯಾರೊ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಭೃಂಗಾ । ಯಿಷ್ಟುಮಾಡಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟುಆವರಿಗೆ ನಾವು ॥ ದುಷ್ಟಾಮಾತಾಡಾಬ್ಯಾಡಾವೆನೊಭೃಂಗಾ ॥ ೬ ॥ ಸಟೆಯಾತೀವ್ಯೊ ನಿನ್ನೊಳ್ । ನಿಟಲಾಕ್ಷನಾಣೆಮ್ಮನೂ । ಕಟಕಟಾ ಮಿಡಿಕಿಸುವಾರೋಭೃಂಗಾ । ಧಿಟರೊದಯಾಹೀನರೋ । ಕಠಿಣಾರೊ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲನೇನೂ ಮಾಡಿದಾರೋ ॥ ೭ ॥ ೬೯

ಆರ್ಯ

ಪ್ರಜ್ಞಾಪರೀಕ್ಷಿತಸಂಜ್ಞಾತಿಳಿಯೊಟಿನ । ಭಿಜ್ಞರೊಯಂಬಗೆ ತೋರುವರೂ । ಯಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಮನಮುಗ್ನ ಮಾಡಿಹ್ಯರು ॥ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ ಬಲಿಯರೂ ॥ ೧ ॥ ಭಾವಿ

ನಿಯರಂನುಡಿ ಭೂಮಿಗೆಪಾವನ । ತಾಮರಸಜನ ! ರಿಗೆ ದೊರಕದೆಲೋ । ಈಮಹಕಥೆ ಸುಪ್ರೇಮದಿ । ಪೇಳುವೆ । ನಾಮುದದಿಂದ ಸುಲಭನಲ್ಲೋ ॥ ೨ ॥ ಯಿಂದುವನಿಯರ ಛಂದೇನ್ನೋಳಲಿ । ಮಂವರಧರನಲಿಸಥಿಬ್ಯಾರೆ । ಅಂದರುಮನದಲಿ ನೊಂದೀಪರಿಯಲಿ । ಮುಂದಿನ ಪದಪಲಿ ಕೇಳುಧೊರೇ ॥ ೩ ॥ ೭೦

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿತಾಳ

ರಂಗಬಹನೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲೀಗೆ । ಭೃಂಗಾತಾಚಿತ್ತಕೆ ಮಂಗಾಟಾವಮಾಡಿಹೋದ ಲವಂಗಸಿಯುಂಗ । ಅನಂಗಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಂಗಾ ॥ಪಲ್ಲ ವರುಷಾಪೇ ಸಾಹವುನಿನಗೆ । ಮರಿಯಾಯಾದೆಪೇಳಿಲೊಧರಿಯೋಳ್ ಬಹುಕಂಡವನಿನೀ । ತೆರನಾವುಕೇಳೆಲೊ ।ಹರಿನಮ್ಮನು। ಬೆರದಂದೀಗಲು । ಜರಿದದ್ದು ನೋಡೆಲೊ ॥ ಸರುವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ನಿನಗಿದು । ಸರಿಬಂದೀತೇ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಛೀ ಯನ್ನೆಲೋ ॥ ೧ ॥ ಚಲ್ವೆರೆಲ್ಹೋಗುವಿನೆಂದರೆ । ಕೊಲ್ವೆನೆ । ಪ್ರಾಣವ । ಬಿಲ್ಲೂಹಬ್ಬೆಂಥೋದನು ।ನೊಡ್ಮಲ್ಲನ ಮಾಟವಾ । ನಲ್ಲಾರುಳ್ಳವರನವಂಚಿಸಿ । ಸಲ್ಲದೀಕೃತ್ಯವಾ । ಯಲ್ಲಿಕಲಿತಿದ್ದನೊ ಸಾಕಿನ್ನಿಲ್ಲೀಗೆ ಬರುವದು । ಸುಳ್ಳಾಶಾತಕೇ ॥ ೨ ॥ ಯೋಸೂಹಲುಬುವಿರೆಂದು । ಮನದಲಿ । ಬ್ಯಾಸರ ಬ್ಯಾಡವೋ । ಈಸೂವನಾತೂ ನಮ್ಮವನೆಂಬ । ಗೋಸೂಗ ಪೇಳ್ದೀವೊ । ಸಾಸಿರಾಭಾಗದೊಳಗೊಂದಂಶಾವೀಗಂದೆವೋ ॥ಶ್ರೀಶಾಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನಿಗೆ।ದೇಸರಹಿತನಂಬರೀಸಡಗರಕೇ ॥ ೩॥

ಆರ್ಯವೃತ್ತ

ತಾಪಸನಮ್ಮನ್ನ ಗಲಿದನೆಂಬುವ । ಸಂತಾಪದಿಂದಳಲಿನುಡಿವರಿಗೇ । ತಾಪರಮರಹಸ್ಯಗಳು । ಪದೇಶಿಸುತಾಪಳ್ಳಿಯೊಳಿರೆ ಉದ್ಧವಗೇ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲರುಕಡುಸ್ನೇಹದುಬಿಹು । ಪರಿಮನ್ನಿಸುತಾ । ಕುಲಬಾಗೇ । ಮರದಿರೆ ಸಂತೈಸುತನಾ ಹೊಗುವೆ। ಹರಿಬಳಿಗೆನಲಾಡುವ ಹರ್ಗಂಗೇ ॥೨ ॥ ೭೭

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉದ್ಧವ ಒಹುಲಾಭ ನೀಬಂದೂ । ನಮ್ಮನ್ನುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಂದಿಗೆ ದಯಾಸಿಂಧೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದಾರಿಂದನೀದೊಡ್ಡ ತೇರಿರಿ । ಬರೆಕಂಡು । ಕ್ರೂರನೆ ಆಧಾನೆಂತೊರತೋ ಯಮಗೆ ॥ ಖಗವಹನನವಂದು । ಬಗೆಯಿಂದ ವೈದೀಗ । ರಗಲೀಸಬಂದಾನೊ । ಇಗಡನಂತಿಹಿವೋ ॥ ೨ ॥ ವನಿತೇರುಅವನಟ್ಟಿ । ಆನಿರುದ್ಧಾನೊಯ್ವಂತೆ। ಅನುದಿನ । ಕಾಂಬೆವೂ ಕನಸೀನೊಳೆಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ನಿನಮುಖದಿಂದ ಕಂಸನನೊಂದು । ಮಧುರಪಟ್ಟಣವಾಳ್ವ ನೆನೆಬಿಟ್ಟೆ । ವನುಮಾನವೀಗಾ ॥ ೪ ॥ ಅರಸೀಬೆರಿಯಾದೆ । ಸರುವವಯುವದಿಪೆತ್ತಾ । ಸ್ವ ರಮಣ । ಗೆಮ್ಮೊಳು ।ಸುರಿತಾದ ಸುಖವೇ ॥ ೫ ॥ ದೋಷವಿವರ್ಜಿತಶ್ರೀಶನಮ್ಮನು । ತನ್ನ । ದಾಸರು ಎಂದೂ । ಘೋಷಿಸಿದತಾನೇ ॥ ೬ ॥ ತಿಳಿದು

ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಕಳವಳಗೊಂಬೇವೋ ॥ ಬಲಿವಂಚಕನ ಮಾಯ | ಬಲಿಯೊಳು ಬಿದ್ದೊ ॥ ೭ ॥ ನಿನ್ನ ನೋಡುತಲೆ |ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಕಂಡಂತಾಗಿ ॥ ಧನ್ನೆರಾದೆವೊ ಯೀಗಕನ್ನೀ ಥವಿಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥ ಹಿರಿಪೋದದಕೆಚಾರಿ | ವರಿವೆವೆಮ್ಮ ಯಭ್ರಾಂತಿ | ಕರುಣಾಳು ನೀ ಬಂದು | ಮರಸಿದ್ದಿಯಲ್ಲೋ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯಗಲಿ | ಪ್ರಲಾಪ | ಮಾಡುವೆವೆ ಮ್ಮಾ | ನೀಪರಿ | ಬಿಟ್ಟೊ | ನೀಪೋಪದು ಚಿತವೇ ॥ ೧೦ ॥ ನಂದತನುಜ ಪೋದನೆಂ ದುಚಿಂತಿಸುವದು | ವಂದೇಹಾದ್ಯಾಗಿತ್ತು ಬಂದ್ಯಾಕೊನೀನು ॥ ೧೧ ॥ ದಿವಸಾವೇಸಾ ದವೊಕವಿನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು | ಲವವೆಂದು ತೋರ್ವದೊ | ಯುವತೇರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ಹೃಷಿಕೇಶನೋರ್ತಿಯ ಹಸನಾಗಿ ಪೇಳಿತ್ಯಜಿಸಿ ಪೋಗುವೆಲ್ಲೀಗೆ | ಹೊಸನೋವು ಮಾಡೀ ॥ ೧೩ ॥ ಬರುಬೇಕುತ್ತುಮರು | ಬಂದರುಹೋಗಸಲ್ಲಾ | ಪೀ | ಪರಿತಕ ಷ್ಟಂಬೋದು | ಖರಿಯಬಾಂತೆನುಗೇ ॥ ೧೪ ॥ ಚಿಂತೀಸಬ್ಯಾಡಿರ್ದಂತು | ಪೇಳಿದಿ ನೀನು | ದಂತವಕ್ರಾರೀಯ ಭ್ರಾಂತಿಮರಿಯದೋ ॥ ೧೫ ॥ ಅನುಗಾಲ ಯಿದ್ದಾನೆಂ| ಬನಘ | ಪೋವನುನೆರ | ಮನಿ ಪ್ರಾಣಿಪೋಗುವಿ | ನಿನಗೆಂಬೋದಲ್ಲಾ ॥ ೧೬ ॥ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವ ನೀನೆಸ್ಟುವಮಾಡೀದಿ | ವಿಜ್ಞಾನಾಂಕನುಪಶಾಂತಿ ಕಾಣೆವೋನಾವೂ ॥ ಗೋವಿಂದನೆನಿಪಿ ನಿನ್ನೀವೂರಿಗಟ್ಟೇದಾ॥ ನಾವೇಭ್ಯಾಗವಂತಾರೀವ ಸೂಧಿಯೋಳೂ॥೧೮ ಯರವಿಲ್ಲವಲೆ ವಿಶ್ವಪೂರವನು ಪ್ರತಿದಿನ | ನೆನೆನಂಬಿಹ್ಯೆವೊ | ಯುಪ್ಮ | ಮರವಾನೆ ಕರುಣೀ ॥ ೧೯ ॥ ಸಧ್ಯನೀಪೋಗೀಗ | ಜ್ಯೆದ್ಯಾರಿಗೆ ನಾವು | ಬಿದ್ದು ಪಾದಕಮಲ| ಕೆದ್ದಿಲ್ಲವೆನ್ನೊ ॥ ೨೦ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಠಲಗಿನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ | ಜೇಕೋ | ಮಾನಿಸಿಯ ರು ನಾವು ನೀನೆವೆ | ಬಲ್ಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ೯೮

ಭೋಗ ಷಟ್ಪದಿ

ಈಸುಪರಿಯಲುದ್ಧವನಿಗೆ | ಭೇಶಮುಖಿಯರಾಡಿಕಳುಹೆ | ಲಾಸಮರ್ಥ ರಥವ ನೇರಿ ಮಧುರ ಪುರಕೆ ಬರತಲೀ ॥ ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ಅಲ್ಲಿ | ಯಾಸುವಾರ್ತಿಯನ್ನು | ಸಂ | ತೋಷದಿಂದ ಪೇಳಿ | ಸೇವಿಮಾಡಿಕೊಳುತ ಲಿರುತಿಹ್ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಇತರಚಿಂತಿ ಬಿಟ್ಟೇಕಥಿಯ | ಸತತಕೆಳುವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ಕೊಡುವ | ಕಳೆವರ ಬಲಧನಸತೀ ॥ ಸುತ ಸಂಪದ ಇಹ್ಯದಪರದಿ | ಮುಕುತಿಯನೆಂದು | ಶುಕಮುನಿ ಪರಿ ಕ್ಷಿತಗೆ | ಪೇಳ್ದನೆಲ್ಲದರಿದು | ಭಕುತಿಲಿಪಠಿಪುದನುದಿನಾ ॥ ೨ ॥ಜಯತುಜಯತು ಶಫ ರಕೂರ್ಮ | ಜಯತು | ವರಹ ಶ್ರೀನರಶಿಂಹ | ಜಯಉಪೇಂದ್ರ | ಪರಶುರಾಮ | ದಾಶರಥಿಸುಯದುಪತೀ | ಜಯಜಿನಾದಿ ವಂಚಕ ಜಯ | ಜಯಕಲಿಮುಖ ದಾನವ ಹರ| ಜಯತುಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ| ಜಯನತಜನಸುರತರೂ ॥ ೩ ॥ಅಂತೂಪದ ೧೧೧

ಶ್ರೀಗುರು ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಶ್ರೀ

ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲವಿರಚಿತ ಶ್ರೀಹರಿಕೀರ್ತನ

ಮಾಲಾ ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪವನ್ನು

ಹನುಮಂತರಾವ, ವೆಂಕಟರಾವ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೋರೆಬಾಳವಕೀಲ್ ಲಿಂಗಸುಗೂರ ಇವರು ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರಿ ಮುದ್ರಾಲಯ ರಾಯಿಚೂರು ಇವರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ

ಲಿಂಗಸುಗೂರ

ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ

ಶಕ ೧೮೪೭ ಮಾಘ ಬ॥ ೩೦

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪುತ್ರರೂ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಮಹತ್ಮರೂ ಆದ

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ

೬೧ ನೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಪುಣ್ಯಾತಿಥಿ ಸುಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು.

ಶುದ್ಧಿಪತ್ರಿಕೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
		ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ	
೨	೧೦	ಮಹತ್ಮ	ಮಹತ್ಮೆ
		ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ	
೧	೧	ಹರಯು	ಹರಿಯು
೧	೩	ನಂದಂ	ನಂದನ
೧	೧೨	ಸಸರ್ವದ	ಸರ್ವದ
೧	೧೬	ಪಾನೀಯು ಧರದವ್ಯಾಳಗ	ಪಾನೀಯುಧರುದಕವಸು
೨	೨	ಬರೆಮನೆಗೆ ಲಾಯುಶೋದೆ	ಮನೆಗೆಬರೆಲಾಯುಶೋದೆ
೨	೪	ಕೋಂಬಿಬ್ಯಾಕೆ	ಕೊಂಬ್ಯಾಕೆ
೨	೭	ನೋಡುತಲು	ನೋಡಲು
೨	೧೦	ಜೆಲ್ಲು	ಜೊಲ್ಲು
೨	೧೭	ಗೋಪನೀ	ಗೋಪನೇ
೨	೧೭	ಬಿದುಕುವಿಯೊ	ಬದುಕುವಿಯೊ
೨	೧೯	ಕೋಪಡೆಲಿ	ಕೋಪದಲಿ
೨	೨೦	ಮೂಡಿಟ್ಟುಣ್ಣಾರಿ	ಮೂಡಿಲುಣ್ಣಾರಿ
೨	೨೧	ಬಿಟ್ಟೋ	ಬಿಟ್ಟೊ
೨	೨೨	ಹಿಗೆಂದನು	ಹೀಗೆಂದೆನು
೨	೨೩	ಕಕಲಿ	ಕಲತು
೩	೧೩	ಯುಶೋಧೆ	ಯುಶೋದೆ
೩	೧೪	ವಡೆಕೊಂಡಾ	ವಡಕೊಂಡಾ
೩	೨೫	ಅಪರಾಧಿತ	ಅಪರಾಜಿತ
೩	೨೬	ಯುಶೋಧೆ	ಯುಶೋವೆ
೪	೬	ಬುಡ್ಡ	ಬುದ್ಧ
		ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೧	೪	ಕಾಳಿಯು	ಕಾಳಿಯನಾ
೧	೮	ತ್ರಿಗುರು	ಶ್ರೀಗುರು
೧	೧೦	ಮರ್ಧನ	ಮರ್ದನ
೧	೧೧	ಯೋಳಿಹ್ಯ	ಯೊಳಿಹ್ಯ
೧	೧೭	ಲಕುಮೀ	ಲಕುಮಿಾ
೩	೭	ಕೇಳೂ	ಕೇಳು
೩	೧೧	ಮಗು	ಮಗುವು
೩	೧೩	ಗಾಯಿ	ಗಾಯಿ
೩	೧೮	ಎನಾ	ಎನ್ನಾ
೫	೮	ಮುನಿ	ಮುನಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನಕಥೆಯಲ್ಲಿ

೫	೧೭	ಮತ್ತ್ಯೈನು	ಮತ್ಸ್ಯೈನು
೬	೨೬	ವೇದ	ವೇಧ (ವಿಧಿ)
೭	೨೮	ವೇದೇಹಿ	ವೆದೇಡಿ
೮	೨೩	ದಪ	ಪದ

ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆಯಲ್ಲಿ

೩	೧೬	ಲೊಬ್ಬರಿ	ತೊಬ್ಬರಿ
೩	೧೭	ಬ್ಯಾಗ	ಬ್ಯಾಗ
೪	೫	ಬಿಡಿವಾರ್ಯಾಕೆ	ಬಡಿವಾರ್ಯಾಕೆ
೫	೨	ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲ್ಕಾ	ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ
೬	೫	ಆದ್ಭುತಾ	ಅದ್ಭೂತಾ
೬	೧೫	ಬಂದೆಮ್ಮಂಡಲಿರ	ಬಂದೆಮಂಡಲಿ
೭	೬	ಬಯ್ಯುದ್ದಣ್ಣಿಸಿರಿ	ಒಯ್ಯುದ್ದಣ್ಣಿಸಿರಿ
೮	೨೫	ಸಮ್ಮತಾಯತೆ	ಸಮ್ಮತಾಯಿತೆ

ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ

೧	೧	ಶಂಖಚರಣ	ಶಂಖಚಕ್ರ
೨	೧	ಪಾರಾಗೆವಂದದಿ	ಪಾರಾಗುವಂದದಿ
೨	೨	ವಿಲಾಸಖ್ಯ	ವಿಲಾಸಾಖ್ಯ
೨	೯	ಚುಂಬಿಸುಸುವ	ಚುಂಬಿಸುವೆ
೨	೧೦	ದೆಂದೂನರವೇ	ದೆಂದೂನೆರವೇ
೩	೨	ಯರಲೀ	ಯಿರಲೀ
೩	೧೯	ಮಹಿಮಿಯ	ಮಹಿಮೆಯ
೩	೨೦	ದರಿಶಿಣಹಚುತ	ದರಿಶಿಣಹಚ್ಚುತ
೩	೨೭	ಪರಾರ್ಥ	ಪದಾರ್ಥ
೩	೨೯	ಬರಿವುಕಣ್ಣಿದ	ಬರವುಕಣ್ಣಿದ
೪	೧೩	ಮೊಯು	ಮೊಯ್ದು
೪	೨೫	ಅತ್ರೀರೇಜಾಷ್ಟಧ	ಅತ್ರೀರೆಔಷಧ

ಭ್ರಮರಗೀತೆಯಲ್ಲಿ

೭	೩	ಸುರರ	ಸುರರ
೭	೩	ಎಂಬೂ	ಎಂಬ
೭	೨೨	ಕೆಟ	ಕೆಟ್ಟ